

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor
Departamentul de Management

TEZĂ DE DOCTORAT
REZUMAT

STRATEGII ȘI POLITICI PENTRU MINIMIZAREA
ABANDONULUI ȘCOLAR,
STUDIU DE CAZ: ISRAEL

Coordonator științific :
Profesor Univ. Dr. Anca Borza

Doctorand:
Chaim Israel, Lahav

Cluj-Napoca,
2015

CUPRINS

Capitol	Pagina
Teză cuparins	
Abetact + Cuvinte cheie	3
1. Introducere	3
Golul de cunoaștere	3
Obiectivele cercetării	4
2. Revizia literaturii	4
Aspectul managerial al cercetării	4
Aspectul educațional al cercetării	5
3. Studiu de caz: unitățile YARA, Israel	6
4. Cadrul conceptual	7
5. Metodologie	9
Ipotezele cercetării	9
Intrebările cercetării	10
Domeniul cercetării	11
Paradigma cercetării	11
Populația cercetării	13
Instrumentele cercetării	14
Designul cercetării	15
6. Rezultate și discuții	16
7. Concluzie și recomandare	21
Inițiativa unui nou model organizațional pentru gestionarea abandonului școlar	23
8. Contribuții personale la cunoașterea în domeniu	26
Contribuții la cunoștințele teoretice	28
Contribuții la cunoștințele practice	29
Limitele cercetării	30
Semnificația cercetării	31
Cercetări suplimentare și perspective	33
9. Bibliografia	34

TEZĂ CUPRINS

	Pagina
MULȚUMIRI	i
Lista de tabele	v
Lista de figuri	vi
Lista de anexe	vii
REZUMAT	viii
INTRODUCERE	1
Prezentare generală a studiului	1
Prezentarea problemei	3
Golul de cunoaștere	4
Unicitatea cercetării	5
Definiția termenilor	6
Ipotezele de lucru ale cercetării	11
Structura cercetării	13
CAPITOLUL 1: REVIZIA LITERATURII	15
1.1 Aspectul managerial al cercetării	15
1.1.1 Prezentare generală – Despre strategie și managementul politicii	15
1.1.2 Abordări centrale ale strategiilor și managementului politicilor	18
1.1.3 Managementul strategic într-o epocă a schimbării și complexității	21
1.1.4 Managementul operațional în serviciile umane	23
1.1.5 Livrarea serviciilor în serviciile umane	28
1.1.6 Abordări în confruntarea cu clienți și servicii complexe	31
1.2 Aspectul Managementului educațional în fenomenul de abandon școlar	38
1.2.1 Fenomenul de abandon școlar: definiții, cauze, procese, teorii	38

1.2.2	Politici și strategii pentru gestionarea fenomenului de abandon școlar	50
1.2.3	Servicii educaționale – confruntarea cu abandonul școlar	56
1.3	Metoda serviciilor personalizate: o componentă cheie managementului serviciilor educaționale	65
1.4	Cadrul conceptual al cercetării	68
CAPITOLUL 2:	"STUDIUL DE CAZ": SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI FENOMENUL DE ABANDON ȘCOLAR ÎN ISRAEL	71
2.1	Fundația organizațională a sistemului de învățământ	71
2.2	Sisteme de învățământ israeliene, gestionarea fenomenului de abandon școlar	73
2.3	Departamentul de Avansare a tinerilor cu risc (YARA): politic organizatorice și strategii operaționale	75
2.4	Rezumat	83
CAPITOLUL 3:	METODOLOGIE	85
3.1	Prezentare generală	85
3.2	Obiectivele cercetării	87
3.3	Ipotezele cercetării	87
3.4	Variabilele cercetării	88
3.5	Întrebările cercetării	89
3.6	Domeniul cercetării	90
3.7	Paradigma cercetării – Abordarea metodelor mixte	91
3.8	Tipul de cercetare	95
3.8.1	Studiu de caz	95
3.8.2	Culegerea & analiza datelor conform principiilor "Teoriei fundamentate"	96
3.9	Designul cercetării	99
3.10	Populația cercetării și eșantionarea	101
3.11	Instrumentele cercetării	104
3.12	Procesul de cercetare	106
3.13	Procesul legat de supoziție	108
3.14	Validitatea, fiabilitatea și triangulația	110
3.15	Poziția cercetătorului	114
3.16	Considerente etice	116

CAPITOLUL 4: REZULTATE	117
4.1	Prezentare generală 117
4.2	Rezultate legate de Sub-întrebări (q3) 118
4.2.1	Profilul abandonului școlar – prezentare generală 118
4.3	Rezultate cu privire la Sub-întrebări (q4) 128
4.3.1	Rezultate relevante pentru nevoile de abandon 128
4.3.2	Rezultate cu privire la răspunsurile furnizate la abandon 134
4.4	Rezultate legate de sub-întrebări (q5) 136
4.5	Rezultate legate de prima întrebare a cercetării principale (Q1) 139
4.5.1	O vedere generală a unității Avansării Tinerilor la risc: cadrul, mandatul, politica și componentele strategiei 139
4.6	Rezultate legate de a doua întrebare a cercetării (Q2) 148
4.6.1	Rezultate cu privire la componentele principale ale managementului operațional 148
4.7	Rezumatul rezultatelor 164
CAPITOLUL 5: DISCUȚIE ȘI CONCLUZIE	168
5.1	Prezentare generală 168
5.2	Categoriile principale/Temele principale ale studiului 170
5.3	Discuția rezultatelor cu privire la Q1: componentele politicii care stau la baza Modelului Serviciilor educaționale 171
5.4	Discuția rezultatelor legate de Q2: Politica și strategia Modelului unităților de abandon 173
5.5	Rezumatul discuției 176
5.6	Concluzii 177
5.6.1	Concluzii cu privire la obiectivele studiului 177
5.6.2	Concluzii cu privire la ipotezele studiului 180
5.7	Recomandări și implicații practice 183
5.8	Un model propus pentru gestionarea fenomenului de abandon școlar modelul direct 185
CAPITOLUL 6: CONTRIBUȚIA LA CUNOAȘTERE	190
6.1	Contribuții personale cu privire la aspectele teoretice 190
6.2	Contribuții personale cu privire la aspectele manageriale 192
6.3	Rezumatul contribuțiilor la cunoaștere 193

6.4	Semnificația cercetării	196
6.5	Limitarea cercetării	198
6.6	Cercetare suplimentară și perspective	200
	REFERINȚE	202
	ANEXE	217

LISTA DE TABELE

Tabelul 1	Cele 10 principii ale procesului înconjurător	36
Tabelul 2	Ratele de înscriere la școală, după vârstă (2011)	39
Tabelul 3	Participarea la învățare după grupa de vârstă: Israel 2013	72
Tabelul 4	Statutul tinerilor cu vârsta 15-17 în Israel (2013)	73
Tabelul 5	Schema cercetării în funcție de stadiile de lucru	100
Tabelul 6	Eșantionul respondenților cercetării în studiul de caz	101
Tabelul 7	Participanții eșantionului împărțiți pe sectoare culturale	103
Tabelul 8	Participanții eșantionului împărțiți pe municipii	103
Tabelul 9	Procentul de tineri care abandonează școala îngrijiți de unitățile YARA în funcție de ultima evaluare în sistemul de învățământ	122
Tabelul 10	Procentul de adolescenți cu cazier în rândul celor care abandonează școala în unitățile Y.A.R.A. în funcție de vârstă	123
Tabelul 11	Profilurile tinerilor care abandonează școala în funcție de „modelul profilului” al „Programului Național pentru copii și tinerii cu risc”	133
Tabelul 12	T-test pentru examinarea diferențelor între managerii evrei și arabi	137
Tabelul 13	T-test efectuat pentru examinarea diferențelor între managerii din municipiile mici și mari	138
Tabelul 14	Municipiile în care unitățile pentru avansarea tinerilor cu risc și care abandonează școala sunt operate de sectorul cultural (evrei/arabi)	140
Tabelul 15	Percepția unității managerilor a semnificației interfețelor și acțiunilor de cooperare cu alte organizații	149
Tabelul 16	T-testul cu privire la o comparație între sectoarele evreiești și arabe	151
Tabelul 17	T-testul cu privire la o comparație între diferite municipii	152
Tabelul 18	Percepția managerilor a importanței cooperării cu diferite organizații relevante în comunitate	154
Tabelul 19	Strategia aleasă de manageri (pe baza scării Likert)	161

Tabelul 20	Abordări manageriale de a „personaliza un costum personal” pentru client	163
------------	--	-----

LISTA DE FIGURI

Figura 1	Cercurile de mediu care afectează individul conform teoriei ecologice a lui Bronkfenbrenner	49
Figura 2	Cadrul conceptual al planului teoretic al cercetării	70
Figura 3	Sistemul de învățământ din Israel	71
Figura 4	Pachetul de Servicii al unităților YARA	78
Figura 5	Domeniul vast de cercetare al circuitului	91
Figura 6	Procesul circular al culegerii și analizei datelor	93
Figura 7	Perspectiva grafică a culegerii și prelucrării informațiilor	109
Figura 8	Formarea grafică a procedurii de cercetare pe baza „Teoriei fundamentate”	113
Figura 9	Comparația profilului contextului socio-economic al familiilor celor care abandonează școala	120
Figura 10	Elevii care abandonează școala după afilierea culturală	121
Figura 11	Procentul celor care abandonează școala care primesc serviciu în funcție de zonele de nevoie	136
Figura 12	Diagrama comportamentului adolescenților după ce abandonează sistemul de învățământ	142
Figura 13	Diagrama relațiilor cu care unitățile YARA formează interfață și parteneriate	153
Figura 14	Harta temelor serviciilor produse de unitățile YARA pentru cei care abandonează școala	156
Figura 15	Harta măsurilor luate de manageri pentru a dezvolta cooperarea	159
Figura 16	Cursul acțiunii managerului pentru a dezvolta și întări programele de intervenție integratoare în funcție de nevoile clienților	160
Figura 17	Orientarea serviciului și percepția "modelului de livrare"	162
Figura 18	Temele și componentele rezultatelor întrebărilor cercetării	169
Figura 19	Procesul de identificare și planificare a politicii și strategiei	177

Figura 20	Diagrama implicării tinerilor care abandonează școala în școală și comunitate. Modelul DIRECT	1881
-----------	---	------

LISTA DE ANEXE

Anexa 1	Elevii care abandonează școala în grija unităților de „Avansare a Tinerilor cu risc” (2013)	1
Anexa 2	Profilul Managerilor unității de „Avansare a Tinerilor cu risc”	2
Anexa 3	Profilul zonelor de risc ale populațiilor cu risc și tinerilor care abandonează școala	3
Anexa 4	Benzi și interviuri transcrise cu managerii care reprezintă mărimea variată a municipiului și sectoare culturale variate (evrei/arabi/druzi/beduini)	6
Anexa 5	Fișierul rețelei grafice: organizațiile și specializările cu care sunt efectuate conexiuni pentru oferirea de „intervenții holistice”	15
Anexa 6	Chestionarul computerizat anonim pentru nivelul de management al „Avansării tinerilor cu risc”	16
Anexa 7	Rezultatele T-testului al chestionarului computerizat al cercetării: a. Comparația municipalității deferente – 1. b. Comparația sectoarelor de religie deferentă – 2	26

ABSTRACT

Principalul obiectiv al prezentului studiu este de a propune un model de management antreprenorial pentru sistemele de învățământ, prin care s-ar putea reduce procentele abandonului școlar prin readucerea în cadrul sistemului de învățământ formal sau ne-formal pe tinerii care abandonaseră aceste căi. Problema părăsirii sistemului de învățământ constituie la această dată una dintre provocările majore ale societății în numeroase țări din lume. Multe eforturi sunt peste tot depuse pentru a preveni și /sau cel puțin minimaliza acest fenomen. În pofida încercărilor făcute, mulți sunt adolescenții care părăsesc prematur sistemul de învățământ. Cercetarea de față a optat pentru abordarea problemei prin metode de cercetare mixte și a adoptat drept studiu de caz unitățile avansate menite tineretului considerat la risc, care oferă celor care au parasit sistemul de învățământ servicii speciale. Rezultatele cercetării au indicat care sunt, în cazul abandonului școlar, dificultățile întâmpinate în diversele domenii de viață, și nu numai în contextul academic ci și probleme care ar trebui să fie tratate ca urmare a strategiei abordate de către aceste servicii și prin gestionarea lor operațională. Concluziile la care s-a ajuns în acest studiu au facilitat în plus elaborarea unei strategii de management preconizată directorilor de servicii în conformitate cu principiile care trebuie să ghideze politica și metodele de management utilizate de către ei în vederea punerii în aplicare a acestei strategii. Cercetarea a ilustrat diversitatea acțiunilor pe care trebuie să le efectueze serviciul pentru formarea de interfețe și parteneriate cu alte servicii complementare în cadrul comunității, cu scopul de a extinde repertoriul de răspunsuri pentru fiecare dintre tinerii care au abandonat școala în funcție de propriile lor necesități. Cercetarea a contribuit în domeniul managementului strategic educațional prin oferirea unui model managerial de intervenție și minimalizare a fenomenelor de abandon a învățământului școlar în Israel, ca și în întreaga lume.

Cuvinte cheie: management educațional, gestionare operațională, strategie operațională, organizare a serviciilor umane, livrarea serviciilor umane, copii / tineri la risc, abandonarea (camuflată sau deschisă) a cadrului școlar, studiu de caz.

1. Introducere

Obiectivul principal al acestui studiu este să propună un model managerial pentru sistemele de învățământ, care poate reduce rata de abandon a școlii prin readucerea celor care abandonează înapoi pe căile de învățare formale sau informale ale sistemului de învățământ. Această ieșire a tinerilor din sistemul de învățământ a reprezentat până în prezent una din provocările majore ale numeroaselor țări din lume. Multe eforturi sunt exercitate în lumea întreagă pentru a preveni și/sau cel puțin a minimiza fenomenul tinerilor care abandonează sistemul de învățământ. Cu toate acestea, mulți adolescenți abandonează sistemele de educație care le sunt oferite de țara lor, fără a finaliza educația lor formală (UNESCO, 2002).

Studiul explorează fenomenul de abandon școlar, analizând și examinând politica și strategia care sunt necesare azi pentru a gestiona acest fenomen atât la nivel național cât și la nivelul comunității. Obiectivul este să propună principii și procese care pot sta la baza modelelor manageriale organizaționale concepute să gestioneze eficient fenomenul de abandon școlar și să aducă tinerii înapoi pe calea învățării și educației. Studiul investighează și analizează studiul de caz izraelian al abordării acestui fenomen. Această alegere a fost efectuată pe baza propriei mele experiențe în ultimii 20 ani ca director al Serviciului de Promovare a Tinerilor cu risc (YARA) în cadrul Ministerului Educației din Israel. Această combinație a experienței personale în piramida de luare a deciziilor cu privire la politica și strategiile legate de abandonul școlar în Israel și o încercare de a învăța din acest studiu de caz despre alte cazuri pentru a îmbunătăți serviciile, reprezintă o provocare care are multe avantaje în procesul de investigare a fenomenului.

În final, cercetarea poate contribui la domeniul politicii și strategiei de management educațional prin oferirea unui model managerial de intervenție și minimizare a fenomenului de abandon școlar în Israel și în lumea întreagă.

Golul de cunoaștere

Multe studii au abordat teme care sunt legate de managementul educației pentru prevenirea fenomenului de abandon școlar (Cohen-Navot, Elnebogen-Frankowitz and Reinfeld, 2001; Crain-Dorough, 2003; Donmoyer & Kos, 1993; Dynarski, Clarke, Cobb & Finn, 2008; Graeff-Martins, Swald, Comassetto, Kieling, Gonçalves, & Rohde, 2006; Hayward și Tallmadge, 1995; Wilkinson & Griffith, 1994). Puțini au abordat teme care se referă la îngrijirea tinerilor cu abandon școlar după ce au abandonat școala. Astfel, există un gol de cunoaștere în domeniul gestionării serviciilor furnizate pentru a minimiza abandonul școlar al adolescenților. Aceasta este de obicei ultima ocazie ca sistemul de învățământ să implementeze politica educațională națională în încercarea de a epuiza

și materializa educația pentru toți adolescenții (Bloom, Gardenhire-Crooks, & Mandsager, 2009; Reyna, 2011; Steinberg & Almeida, 2012).

Studiul încearcă să rafineze o perspectivă teoretică și practică a problemei de abandon școlar, precum și politica și strategia necesară pentru a-l reduce și minimiza. În același timp, are scopul de a confirma acțiunea necesară pentru a aduce tinerii cu abandon școlar înapoi în cadrul educational și/sau a oferi o alternativă educațională semnificativă pentru aceștia. Astfel, ei vor putea finaliza educația lor formală. Motivul pentru acest efort enorm constă în prețul pe care statul și societatea îl plătesc din cauza acestui fenomen. (Rumberger, 1987; Ministerul Educației SUA, Centrul Național pentru Statistica în Educație, 2000).

Obiectivele cercetării

Obiectivele cercetării au fost:

- a. examinarea și analizarea politicii în educație a Israelului în gestionarea fenomenului adolescenților care abandonează sistemul educației formale, pentru a-l minimiza și preveni ca studiu de caz.
- b. examinarea și analizarea implicațiilor acestei politici pentru managementul operațional al serviciilor dezvoltate în Israel la nivel local municipal pentru a gestiona acest fenomen.
- c. propunerea listei de principii și acțiuni pe care serviciile care gestionează fenomenul de abandon școlar sunt obligate să le urmeze când planifică programele de intervenție în abandonul școlar.
- d. dezvoltarea și propunerea unui model managerial pentru sistemele de educație care vor reduce rata abandonului școlar și vor readuce tinerii cu abandon școlar în traseele de educație generale sau alternative pentru a-i integra în viața normativă a colegilor lor.

4. Revizia literaturii

Aspectul Managerial al cercetării

Cercetarea revizuieste sistematic literatura care abordează teoria managementului și aspectul practicii în general și în organizațiile de servicii umane în special (pentru că acestea fac obiectul cercetării noastre). Cercetarea conține o revizie a literaturii existente cu privire la politicile, strategiile și funcțiile managementului operațional necesare în realitatea complexă a organizațiilor care furnizează servicii umane unei populații cu multiple probleme care are multe nevoi diferite. Aceste servicii sunt orientate spre adolescenți cu probleme educaționale, sociale și psiho-sociale, care au nevoie de o mare varietate de servicii pentru a-i ajuta să se adapteze și să facă față cererilor de bază ale vieții de zi cu zi. O atenție specială este acordată problemelor de management și strategie într-o epocă a schimbărilor și complexităților care apar în mediul de viață a clienților,

lucruri care afectează organizațiile și serviciile pe care ei le prestează pentru populația țintă (Drucker, 1954; Abell, 1978; Handy, 1989; Hamel, 2000). Jacobides (2010), de exemplu, a dezvoltat un instrument care nu utilizează formule matematice (numerice) pentru a analiza mediile și provocările, ci mai degrabă utilizează un scenariu (în cuvinte) pentru a exprima personaje și scenarii care acționează în domeniu (pe scenă), inclusiv relațiile personale și interpersonale dintre ele pentru a exprima o totalitate de considerații: emoționale, sociale, politice, religioase și economice, ale tuturor personajelor care sunt implicate în scenariu (consumatori, furnizori, competitori, legislatori, manageri, etc.) și care în cele din urmă afectează planificarea și implementarea strategiei organizației. Acest model de gândire creativ și inovativ adaugă un strat la mixul de management strategic care este necesar azi, în epoca globală și dinamică în care noi realizăm această cercetare – abandonul școlar.

Mai multe teorii și metode sunt utilizate, precum teoria „Sistemelor Complexe” (Wheatley, 1992), pentru a înțelege implicațiile serviciilor complexe de management pentru populații complexe. Metoda Serviciilor Personalizate (Michelsson, 2005; McNeill, 2006; Vesanen, 2007; Stuart & Gharabaghi, 2010; Morgan, 2010; Hatton & Waters, 2011; Evans, 2012), ne prezintă una din componentele cheie pentru serviciile de livrare la populații complexe cu ajutorul unor „instrumente” precum metoda „managerului de caz” (Maguire, 2002), metoda „wraparound” (Behar, 1986; Bruns & Walker, 2010) pentru a face față provocărilor. Pe baza acestor teorii și metode putem înțelege semnificația realității schimbătoare și complexe în care funcționează organizațiile și în special modurile care permit confruntarea cu această realitate complexă. Studiul prezintă literatura cu privire la dezvoltarea și prestarea unor servicii inter-organizaționale și inter-profesionale pentru a îmbogăți și diversifica mixul de răspunsuri la nevoile clienților – în cazul nostru, populația cu abandon școlar (Eriksen, 2002; Harris, Maloney & Rother, 2004; Mehr & Kanwischer, 2007; Burger, 2011).

Aspectul educațional al cercetării

O secțiune specială este dedicată literaturii cu privire la și care explică fenomenul de abandon școlar și modurile în care sistemul de învățământ gestionează această problemă. Printre acestea: revizia cuprinzătoare a dezvoltării fenomenului de abandon școlar în lume și prețul pe care tinerii și societatea îl plătesc pentru abandonul școlar (Egyed, McIntosh & Bull, 1998; UNESCO, 2009; OECD, 2011, Rennie Center, 2012); definițiile abandonului școlar (Howard & Anderson, 1978; Caliste, 1984; Cairns, Cairns, & Neckerman, 1989; Finn, 1989; Stoll, 1990; Franklin, McNeil, & Wright, 1990; Cohen & De Bettencourt, 1991; Dupper, 1993; Atkinson, Halsey, Wilkin & Kinder, 2000; Janosz, Le Blanc, Billerica, Tremblay, 2000); și cauzele abandonului școlar (Allensworth, 2004; Orfield, 2004). În continuare, cercetarea prezintă procesul de abandon școlar (Finn, 1989; Epstein, 1990; Jessor, 1993; Roderick & Camburn, 1999; Swanson & Schneider, 1999; Rumberger,

2004; Neild & Farly, 2004; Lahav, 2004) și dezvoltarea fenomenului de abandon școlar pe baza „teoriei perspectivei eco-sistemice” (Bronfenbrenner (1979).

Un paragraf special este dedicat politicii și strategiei unităților pentru gestionarea fenomenului de abandon școlar (Junek & Thompson, 1999; Chmelynski, 2006; Kourkoutas & Xavier, 2010; Klein, 2010). Mai târziu, cercetarea revizuieste literatura care se ocupă de cele două abordări ale fenomenului de abandon școlar. Prima abordare este concentrată pe prevenirea abandonului școlar (Griffith, 1994; Hayward & Tallmadge, 1995; Ben-Rabi, Baruj-Kovarsky, Konstantinov, Rotem & Cohen-Navot, 2012), și a doua abordare se concentrează pe intervenția post-abandon școlar (Reyna, 2011; Lahav, 2012). Acest lucru ne conduce la politicile și strategiile prezentate în trecut cu privire la aceste probleme ale unităților educaționale pentru a face față tinerilor care abandonează școala (Miller, 1978; Junek & Thompson, 1999; Chmelynski 2006; Hammond, 2007; Smink, 2007; Klein, 2010).

4. Studiul de caz: Israel

Organizația care a fost aleasă pentru studiul nostru de caz a fost înființată la începutul anilor 1970 în cadrul Ministerului Educației în Israel. Ea a funcționat ca o „rețea de securitate” pe care Ministerul Educației a răspândit-o în municipalități, pentru a face față adolescenților de 14-18 ani care au abandonat cadrul educațional formal (abandon deschis), sau care au întâmpinat dificultăți în funcționarea și adaptarea la acest cadru educațional (abandonul ascuns). Azi, unitățile de „Promovare a Tinerilor cu risc” (YARA) constituie un cadru educațional unic binecunoscut care aspiră să educe și finalizeze educația adolescenților care nu sunt în sistemul de învățământ principal sau alternativ. Unitatea are scopul de a identifica și integra acești adolescenți în una dintre alternativele oferite de comunitatea de azi – școlile generale, școlile alternative sau o ședere temporară sau permanentă în cadrul unităților de „Promovare a tinerilor cu risc de abandon școlar” în comunitate, până când aceștia își finalizează educația. Obiectivul este de a oferi ocazia de a aplica Legea Educației obligatorii la tinerii care abandonează școala, până când aceștia finalizează 12 ani de educație, precum și opțiunea de a-i înrola în armată sau serviciul național, făcând tranziția la o viață adultă a unui membru activ și util al societății (Ministerul Educației, 2014a).

Unitățile de „Promovare a tinerilor cu risc de abandon școlar” (YARA) sunt orientate spre atingerea a patru obiective principale:

- a. De la deconectare la integrare – reintegrarea adolescenților deconectați în cadrul activităților normative ale grupei lor de vârstă include învățarea, munca, instruirea profesională, societatea, cultura și activitățile de petrecere a timpului liber și serviciul militar.

- b. Compensarea și promovarea – compensarea și promovarea adolescenților deconectați care nu sunt integrați din punct de vedere educațional, social și profesional – spre integrarea lor ca adulți eficienți și utili în comunitate și societate.
- c. Actualizarea potențialului personal – epuizarea și materializarea potențialului personal pozitiv care este inerent în fiecare din adolescenți pentru promovarea lor personală, pentru beneficiul lor și pentru beneficiul societății.
- d. Prevenirea deconectării și înstrăinării – prevenirea acestor adolescenți să devină deconectați și alienați de comunitate și de societatea în care ei trăiesc și prevenirea comportamentelor cu risc în rândul acestora.

În prezent, Unitățile de „Promovare a tinerilor cu risc de abandon școlar” (YARA) cuprind 150 municipalități (dintre cele 250 municipii existente în Israel). Serviciul are aproximativ 750 lucrători educaționali și terapeuți care se ocupă de aspectele sociale și terapeutice. În plus, acest serviciu cuprinde aproximativ 1500 profesori care se ocupă de aspectele academice și educaționale ale intervenției și furnizează servicii la clienți.

Serviciul funcționează în diverse locații care semnifică arenele vieții adolescenților care îl solicită. În plus, fiecare municipalitate gestionează un centru la care tinerii pot fi trimiși pentru a primi asistență suplimentară la nivel personal sau de grup. Serviciul se ocupă de aproximativ 12.000 adolescenți (cu vârsta între 14-18 ani) pe an, care primesc programe de intervenție multidisciplinare și multi-organizaționale. Este un serviciu care este orientat spre toate sectoarele populației din Israel. Serviciul oferă o varietate de soluții pentru diversele nevoi ale acestor adolescenți care au dificultăți în viața lor în sistemul de învățământ, precum și pentru mulți adolescenți care trebuie să părăsească sistemul înainte de a a-și finaliza educația lor formală (Ministerul Educației, 2014b).

4. Cadrul conceptual al cercetării

Studiul încearcă să examineze problemele cu privire la fenomenul de abandon școlar. În același timp, el examinează politica și strategia organizațională și managerială care este necesară pentru trata în mod eficient identificarea și reintegrarea elevilor care abandonează sistemul de învățământ.

Studiul se bazează pe două baze de cunoștințe - teoretice și practice – care sunt așteptate să se afecțeze reciproc în calea examinării și elaborării unui model operațional optim (managerial și organizațional) adaptat la gestionarea fenomenului de abandon școlar. Pe de altă parte, cunoștințele acumulate prin investigarea fenomenului de abandon școlar în literatura profesională – caracteristicile, procesele și implicațiile acestuia pentru adolescenți. Și pe de altă parte, cunoștințele acumulate prin dezvoltarea și gestionarea serviciilor sociale și educaționale și accesibilitatea lor,

pentru a face față fenomenului de abandon școlar. Studiul se străduiește să prezinte un model managerial și organizațional optim care este bazat pe cunoștințele teoretice și practice care există în domeniu. În plus, sunt prezentate principiile, modurile de gândire și modurile de gestionare sistematică cu fenomenul de abandon școlar la nivel național și municipal (nivelul comunității). Procesul de investigație este bazat pe analizarea și considerarea studiului de caz (Yin, 2003); al modelului izraelian – Unitățile de Promovare a Tinerilor cu risc, ca un fundament pentru identificarea principiilor și proceselor care ghidează factorii de decizie și managerii la diverse niveluri (național/comunitate) și pornind de la care să construiască un model dezirabil pentru gestionarea fenomenului de abandon școlar din zilele noastre.

În această cercetare, am încercat să identificăm componentele care țin de fenomenul de abandon școlar și cele care țin de organizarea și managementul serviciilor acordate pentru a face față acestui fenomen:

Prima componentă centrală care ține de cercetare este populația țintă – „tinerii care abandonează școala”. Aceștia sunt clienții serviciului și eforturile principale ale serviciului sunt orientate spre aceștia. Este o populație caracterizată printr-o mare varietate de factori care afectează decizia de a abandona școala și/sau de a se întoarce la școală după abandon.

A doua componentă care ține de cercetare este crearea unei „diversități a răspunsurilor/serviciilor” pe care organizația le necesită pentru a gestiona fenomenul de abandon școlar. Această componentă se referă la o varietate de zone de viață ale populației țintă și afectează abandonarea sistemului sau opțiunea de a se întoarce la el la un anumit nivel sau altul.

A treia componentă care ține de cercetare sunt „Managerii de caz. Aceștia sunt lucrători în educație și terapie care ar trebui să facă legătura și să medieze între elevii care abandonează școala și sistemul de educație care încearcă să ajungă la ei cu scopul de a-i reangaja pe calea învățării și educației.

Cea de-a patra și cea de-a cincea componente care țin de cercetare se referă la procesele care au loc: **primul** „proces” care are loc între organizație și mediul său organizațional, pentru a crea varietatea răspunsurilor holistice și complexe care sunt necesare pentru a face față (din diverse domenii de viață și din diverse domenii de specializare). Procesul central în acest caz este stabilirea unor „parteneriate” interprofesionale și inter-organizaționale.

Al doilea, procesul de creare a unui cadru „Wraparound” și procesul de „acordare” a serviciilor care au fost dezvoltate în organizație pentru populația țintă (clienții = elevii care abandonează școala).

Obiectivul este de a adapta un „costum personalizat” la toți clienții, prin rezolvarea problemelor lor și întoarcerea lor la calea studiilor academice sau vocaționale.

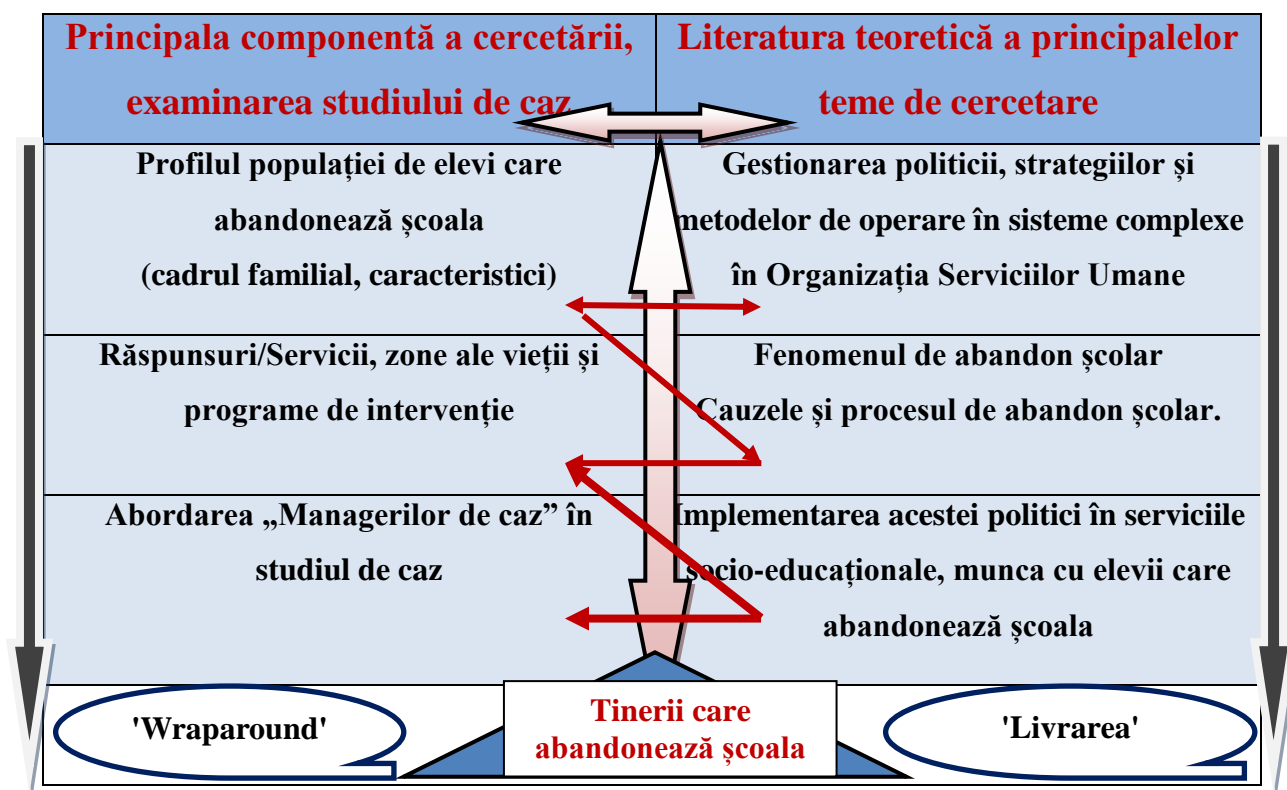

Figura 1: Cadrul conceptual al planului teoretic al cercetării

5. Metodologia

Ipotezele cercetării

Ipotezele cercetării sunt bazate pe trei probleme principale discutate în literatura profesională relevantă:

Prima – complexitatea și variația populației, care dictează nevoia de a furniza un răspuns personal (o soluție "personalizată"), adaptată la fiecare client – în cazul nostru, tinerii care abandonează sistemul de învățământ (Bronfenbrenner, 1979; Junek & Thompson, 1999; Schonert-Reichl, 2000; Rumberger & Rodrigues, 2002; Brown & Rodríguez, 2009; Orfield, 2004; Allensworth, 2004; Kourkoutas & Xavier, 2010).

A doua – nevoia de un răspuns care se referă la totalitatea zonelor de viață ale adolescentului care afectează fenomenul de abandon școlar; zone care țin de învățare/muncă/viață socială și petrecerea timpului liber / familie și prieteni / comunitate (Allensworth, 2004; Orfield, 2004; Bridgeland, Dilulio & Burke Morison, 2006).

A treia – pentru a crea răspunsuri unice personalizate pentru fiecare client în totalitatea acestor domenii, este necesar să se formeze parteneriate inter-organizaționale și inter-profesionale, cu scopul de a produce un răspuns complet și eficient (Burns & Goldman, 1999; Maguire, 2002; Case Management Society of America, 2009/2010; Suter & Bruns, 2009).

Acest lucru conduce la următoarele ipoteze de cercetare:

- a. Cu cât sunt mai complexe și dificile caracteristicile populației de elevi care abandonează școala și cu privire la zonele de viață variate ale adolescenților, cu atât mai complexă și dificilă este reorganizarea unității care ar trebui să adapteze un "mix personal" de servicii la fiecare tânăr care abandonează școala.
- b. Cu cât sunt mai diversificate serviciile pe care unitatea trebuie să le furnizeze (și să adapteze la fiecare client într-un "mix personal") în diverse zone ale vieții, cu atât mai variată este colaborarea profesională și organizațională pe care unitatea trebuie să o creeze în aceste zone de viață.
- c. Cu cât sunt mai multe parteneriate inter-profesionale și inter-organizaționale pe care unitatea le dezvoltă în zonele variate ale vieții adolescenților, cu atât mai multe mecanisme este obligată unitatea să pună la punct pentru sincronizarea și integrarea diverselor organizații și profesioniști. Obiectivul este conceperea unui program de intervenție holistică integratoare și cuprinzătoare pentru facilitarea revenirii adolescenților în cercul de învățare, limitând numărul de abandonuri școlare din sistemul de învățământ.

Întrebările cercetării

Principalele întrebări care ghidează cercetarea:

- Q1. Ce componente ale politicii stau la baza modelului organizațional al serviciilor care se ocupă de tinerii care au abandonat sistemul școlar în Israel?
- Q2. Care sunt implicațiile aceste politici pentru managementul operațional al acestor servicii astfel încât acestea să gestioneze eficient fenomenul de abandon școlar pentru a-l reduce?

Sub-întrebările care investighează întrebările principale:

- q3. Care sunt caracteristicile speciale ale populației de elevi care abandonează școala (clienții), care afectează politica și strategia serviciilor acordate în caz de abandon școlar?
- q4. Cum afectează caracteristicile speciale dezvoltarea unei game de răspunsuri la o varietate de nevoi, pe care ar trebui să le ofere serviciile care se ocupă de tinerii care abandonează școala?
- q5. Diferențele culturale (evrei, arabi) și mărimea instituției influențează politicile și practicile de gestionare a serviciilor?

Domeniul cercetării

În viziunea lui Shalsky & Alpert (2007), domeniul cercetării este locul fizic sau uman în care cercetătorii aspiră să îi aducă pe cititorii lor. Ideea este de a permite cititorilor să intre în imagine și emoție, în locul cercetării și să experimenteze peisajul, oamenii locului și evenimentele. În viziunea lui Strauss & Corbin (1994), această metodă de a utiliza un cerc larg de apartinere la „domeniul cercetării” ne oferă o gamă largă de indicatori ai fenomenului și moduri de a face față. Toate organizațiile în cercurile de afiliere – prezintă alt domeniu administrativ, de gestiune în arena comunității. În „Studiul nostru de caz”, participantul în eșantionul nostru reprezintă domeniul de vast cercetare al circuitului următor.

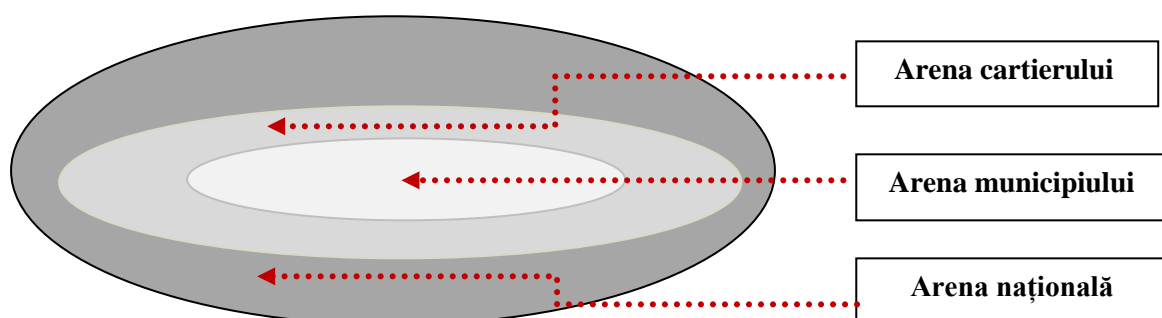

Figura 2: Domeniul vast de cercetare al circuitului

Serviciul municipal se află în centrul „studiului de caz” din care vom încerca să aflăm mai multe despre politica și strategia care ghidează organizațiile care operează programele și serviciile pentru tinerii care abandonează școala.

Paradigma cercetării

Metodologia cercetării este bazată pe metoda de cercetare prin metode mixte, care combină elemente calitative și cantitative pentru a înțelege fenomenele complexe care sunt interconectate și nu pot fi separate (Rist, 1982; Stake, 1995; Lincoln & Guba, 2000; Creswell, 2009) . Această abordare a metodelor mixte este una din dezvoltările cercetărilor cantitative din ultimul deceniu în general și în metodologia constructivist-calitativă în particular.

Creswell (2009, p. 216) susține că în prezent este posibil să se conecteze și combine metodologii calitative și cantitative oricând există date și materiale care sprijină și fundamentează înțelegerea imaginii generale pentru a obține introspecții mai clare și mai profunde. Această combinație este extrem de populară azi și este aplicată în proporția necesară, în principal pentru consolidarea rezultatelor și a face posibilă studierea concluziilor mai bine și a deduce la alte cazuri (Tashakkori & Teddlie, 2003; Morgan, 2007; Alpert, 2010).

Această cercetare utilizează această metodă a designului triangulației– este un design cu un stadiu care utilizează ambele metode, cantitativă și calitativă, simultan și acestora le sunt atribuite o importanță egală și complementară în analiza rezultatelor (Creswell & Plano Clark, 2010; Alpert, 2010). Cercetarea integrată utilizează două categorii de cercetare, Studiu de caz și Principiile Teoriei fundamentate. Acest model de analiză și prezentare a datelor este bazat pe: Sabar Ben-Yehoshua, 1990; Kaplan & Duchon, 1998; Lincoln & Guba, 2000; Yosifon, 2002; Shkedi, 2003; Creswell, 2009;

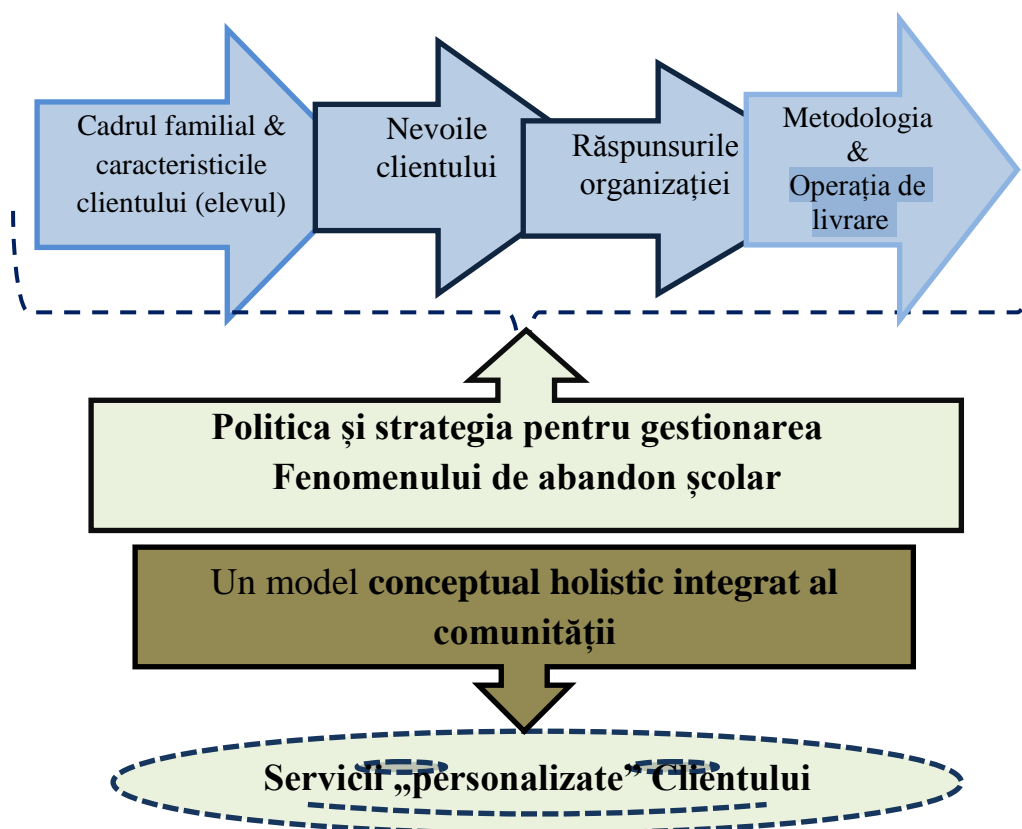

Figura 3: Procesul de identificare a politicii și strategiei de gestionare a fenomenului de abandon școlar

În cazul nostru, cercetarea calitativă constructivistă conduce și pe lângă ea, cercetarea cantitativă servește ca un factor de facilitare secundar. În viziunea lui Alpert (2010, p. 335), acesta este un model combinat care este definit ca QUAL/Quan (cercetare calitativă cu componente cantitative), care este implementat într-un mod indirect. Acesta permite integrarea instrumentelor de cercetare și metodelor de cercetare pentru a obține interpretări mai largi și mai corecte. În viziunea lui Creswell & Plano Clark (2010), această abordare a metodelor mixte are patru alternative ale designului de cercetare:

- a. designul de triangulație – prin care cercetătorii folosesc metode cantitative și calitative simultan, atribuind o valoare egală fiecăreia în procesul de cercetare și în analiza rezultatelor procesului.
- b. Designul încastrat – prin care cercetătorii aleg o metodă preferată în care integrează a doua metodă în funcție de nevoi. Astfel, ei cresc clarificarea și interpretarea datelor.

c. designul explicativ – prin care cercetătorii culeg date cantitative și numai ulterior culeg date calitative care îi vor ajuta să analizeze și interpreteze datele cantitative.

d. designul de sondare – prin care cercetătorii încep cu date calitative pentru a putea construi instrumente cantitative care nu există în contextul temei de cercetare.

Noi am ales să efectuăm prezenta cercetare în conformitate cu designul **încastrat**, cu date cantitative care constituie baza pentru identificarea tendințelor domeniilor de cercetare. Datele calitative fac posibilă aprofundarea și înțelegerea considerentelor managerilor când aleg o politică și strategie pentru operarea serviciilor acordate tinerilor care abandonează școala într-un mod sau altul.

Populația cercetării

După cum am menționat mai sus, cercetarea este bazată pe „studiul de caz” al unui departament central în sistemul de învățământ din Israel, care este responsabil cu dezvoltarea și accesibilitatea serviciilor pentru tinerii care au abandonat sistemul de educație formală în Israel. Astfel, populația cercetării se concentrează pe acest departament și include trei grupuri de manageri/lucrători la diferite nivele operaționale în care a fost efectuat „studiul de caz”, inclusiv:

a. Primul grup – constă din manageri la nivelul Ministerului național al Educației, care sunt implicați în stabilirea politicii și strategiei departamentului (3 din 3 manageri la nivel național care există la acest nivel).

b. Al doilea grup – cuprinde manageri la nivel intermediar (regional), care sunt responsabili cu adaptarea politicii naționale la municipalitățile locale din jurisdicția lor (10 din 32 manageri la nivel regional)

c. Al treilea grup – include manageri la nivelul local (municipal), care sunt responsabili cu operarea Unității direct pentru clienți – adolescenții (54 din 150 manageri în municipalități).

Eșantionul primului și al doilea grup de respondenți a fost ales în conformitate cu modelul de eșantionare deliberată/de judecată. Această metodă este fundamentată pe informațiile pe care cercetătorii le au despre tema de cercetare. Ea îi ajută să definească eșantionul grupului de care aceștia sunt interesați. Grupul de cercetare a fost ales în conformitate cu criterii uniforme (rolul în organizație/locul în ierarhie, etc.). În această cercetare, eșantionul cuprinde totalitatea personalului (100%) din sediile naționale și totalitatea personalului (31%) din sediile regionale ale unității de cercetare în studiul nostru de caz.

Al treilea grup de respondenți a cuprins managerii de unitate pe teren în întreaga țară. Acest grup a fost ales în conformitate cu metoda de eșantionare Cluster. Această metodă este utilizată de obicei în cercetarea calitativă, în care cercetătorii definesc eșantionul în mai multe ciorchine (cluster) în

conformitate cu cota parte a acestei grupuri în populația de cercetare totală examinată. Grupul este alcătuit din mai multe tipuri de comunități, printre care 35% sunt orașe cu peste 50.000 locuitori, 53% sunt municipii cu 10.000-49.000 locuitori și 12% sunt municipii cu mai puțin de 10.000 locuitori

Eșantionul respondenților ales din întregul grup de manageri (150) este alcătuit din 54 manageri, care reprezintă mai mult de o treime (36%) din numărul total de manageri în funcție. Așa cum am menționat, grupul a fost ales prin metoda de eșantionare Cluster, pentru a demonstra mai bine diversitatea între tipurile de comunități în funcție de mărimea lor (mare, mică) și caracteristicile culturale (evrei, arabi). Chestionare au fost administrate acestor grupuri diferite.

Tabelul 1: Participanții eșantionului au fost împărțiți pe sectoare culturale (N = 54)

Managerii din Sectoare evreiești :	39 manageri (72% din eșantionul managerilor)
Managerii din Sectoare arabe :	15 manageri (28% din eșantion)

Tabelul 2: Participanții eșantionului au fost împărțiți în funcție de municipii (N= 54)

Orașe cu populație : între 20,000 – 49,999 / 50,000 +	Orașe cu populație: - 10,000 / între 10,000 - 19,999
18 municipii (33.3% din eșantion)	36 municipii (66.7% din eșantion)

În plus, interviuri aprofundate au fost efectuate cu unii manageri cu scopul de a identifica principiile conform cărora ei stabilesc politica și modurile de a o implementa când acordă servicii tinerilor care au abandonat sistemul de învățământ.

Instrumentele cercetării

Principalele instrumente care au fost utilizate în cercetare: (a) Documentarea materialului existent; (b) chestionare; (c) interviuri semi-structurate; (d) grupuri de tip focus; (e) software ATLAS – analiza calitativă a datelor [„Atlas" este un software calitativ care a fost pentru prima dată dezvoltat de Universitatea din Berlin, Germania. Este un instrument de lucru pentru analiza calitativă a datelor care include: text, material grafic, documente, interviuri, etc. ATLAS ajută la gestionarea, modelarea și organizarea informației nestructurate pe trei niveluri: la nivelul de organizare, la nivelul textului și la nivel conceptual]; (f) SPSS – analiza cantitativă a datelor.

Designul cercetării

Tabelul 3: Schema cercetării în funcție de stadiile de lucru

Stadiile cercetării	Obiectivul	Sursa informației	Tipul de informație	Instrumentul cercetării
Stadiul A. Date cantitative în cercetare	Identificarea & descrierea profilului populației de tineri care abandonează școala prin cadrul socio-economic & Caracteristicile populației de elevi care abandonează școala în studiul nostru de caz.	Datele tinerilor care abandonează școala au fost luate din bazele de date ale Ministerului Educației – raportate de unitățile de Promovare a Tinerilor (Y.A.R.A) în Israel	Documente oficiale – despre variabilele de funcționare, comportament și risc ale populației de tineri care abandonează școala	Documente oficiale, date sunt introduse calculator & se analizează materialul computerizat care este parțial actualizat online și furnizat sediului central în funcție de cerințele organizației o dată pe an (utilizând data de 01/2014)
		Date de mapare a profilului – în termeni demografici și de personalitate, prin rapoarte periodice ale unităților Y.A.R.A în municipii cu ajutorul bazei de date a organizației (o parte este manifestată în cercetarea cantitativă)	Rapoartele managerilor despre profiluri în funcție de zonele variate de viață, inclusiv: comportamentul/ Funcționarea/ & mediul de origine	Sondajul de date din sistemul computerizat al Ministerului Educației; raport lunar elaborat de unitățile Y.A.R.A, în municipii (ale studiului de caz) + Managerii introduc în calculator chestionarul electronic
Stadiul B. Date calitative în cercetare	*Identificarea & descrierea nevoilor populației de tineri care abandonează școala *Identificarea & descrierea răspunsurile pe care tinerii le solicită & primesc * Identificarea & descrierea componentelor & principiilor operațiilor de management al serviciilor pentru tinerii care abandonează școala în studiul de caz	Percepțiile și pozițiile managerilor unităților de Promovare a Tinerilor cu risc de abandon școlar, la nivel național, regional și local al studiului de caz	* Percepțiile, pozițiile și referința la Chestionarul nevoilor și răspunsurilor care sunt solicitate & livrate tinerilor care abandonează școala * Colecția de povești de viață a pacienților - Raportul unui eșantion aleatoriu de manageri	* chestionarul electronic computerizat – acordat grupului 1+ 2 + 3 (vezi Tabelul 5) * Interviu semi-structurate cu respondenții eșantionului de cercetare din grupul 2+ 3 (vezi Tabelul 5) * Discuția grupului focus cu eșantionul grupului 3 (vezi Tabelul 6)

6. Rezultate și discuție

Pentru a forma o ordine logică a rezultatelor, cercetarea le prezintă în funcție de ordinea designului cercetării și ordinea întrebărilor cercetării. Pentru că cercetarea este fundamentată pe abordarea metodelor mixte, o parte a datelor au fost obținute prin metode calitative, iar cealaltă parte a datelor prin metode cantitative. Abordarea metodelor mixte facilitează obținerea unei imagini mai complete, cantitativă și calitativă, a fenomenului complex de abandon școlar pe care l-am abordat în această cercetare.

Rezultate legate de prima întrebare a cercetării (Q1): „*Ce componente ale politicii stau la baza modelului organizațional al unităților care se ocupă de tinerii care au abandonat sistemul școlar în Israel?*”

Tabelul 5: componentele politicii unităților YARA în studiul de caz din Israel

<p>Principalele obiective ale unității:</p>	<p>(a) Reangajarea tinerilor care au abandonat școala în varietatea activităților normative ale colegilor lor, pe calea studiilor, muncii, instruirii profesionale, vieții sociale, culturii și activităților de petrecere a timpului liber, precum și serviciului militar.</p> <p>(b) Compensarea și promovarea tinerilor care au abandonat școala și care nu au fost educați formal după vârstă.</p> <p>(c) Epuizarea și actualizarea potențialului personal pozitiv.</p> <p>(d) Prevenirea abandonului școlar și alienării de comunitatea și societatea în care ei trăiesc.</p>
<p>Principiile operaționale ale unităților:</p>	<p>(a) principiul ajungerii la client;</p> <p>(b) principiul „tânărului ca un tot unitar”;</p> <p>(c) principiul „stadiului de tranziție”;</p> <p>(d) principiul „orientării spre soluție și împuternicire”;</p> <p>(e) principiul „de la deconectare la integrare”;</p> <p>(f) principiul „costumului personalizat”.</p>
<p>Gestionarea operațională a livrării serviciilor:</p>	<p>(a) procesul de intervenție la nivel personal;</p> <p>(b) procesul de intervenție la nivelul de grup;</p> <p>(c) procesul de intervenție la nivel de comunitate</p>

Rezultate cu privire la a doua întrebare a cercetării (Q2): „Care sunt implicațiile acestei politici asupra managementului operațional al acestor unități pentru gestionarea eficientă a fenomenului de abandon școlar pentru a-l reduce?

(a) Percepția managerilor a importanței cooperării:

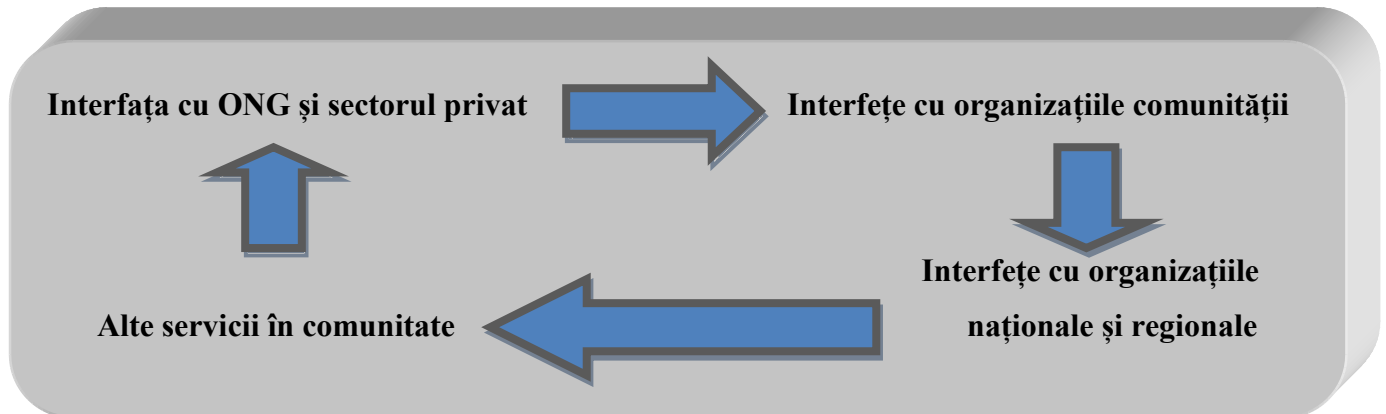

Figura 4: O diagramă a relațiilor cu care unitatea YARA formează interfață și parteneriate

Există 3 căi de eforturi pentru crearea unor interfețe și parteneriate:

Prima cale – se referă la interfețele cu organizațiile comunității care oferă servicii umane pentru tinerii din comunitate, precum servicii de politică, servicii de asistență socială, servicii educaționale, locuri de muncă, etc.:

A doua cale – se referă la interfețele cu organizații naționale și regionale care oferă servicii umane pentru tineri, precum servicii educaționale, servicii de asistență socială, servicii medicale, etc. ;

A treia cale – se referă la trei elemente importante suplimentare în comunitate care sunt legate de această problemă. Acestea sunt familiile, oamenii de afaceri din sectorul de afaceri și ONG-uri care dezvoltă servicii unice pentru tineri

(b): Zone de viață care obligă managementul să dezvolte cooperarea

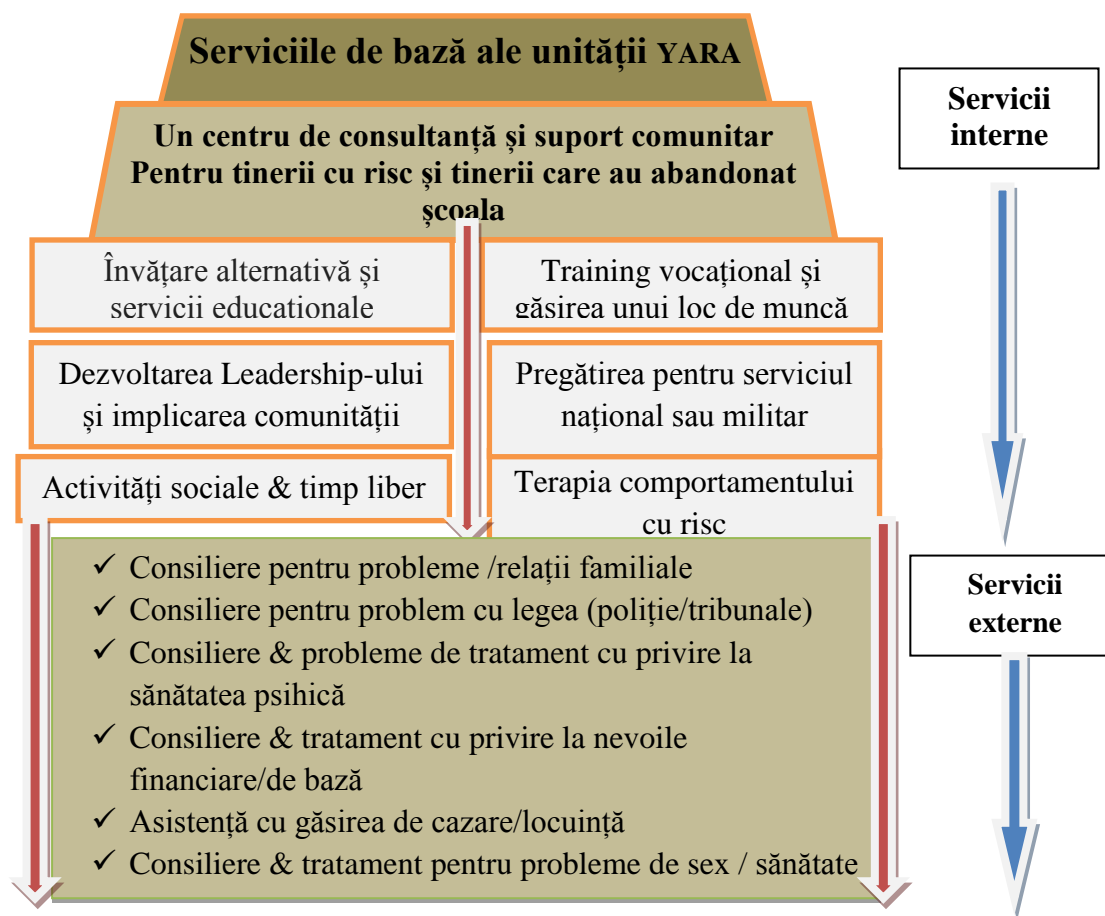

Figura 5: Serviciile comunitare ale unității YARA pentru tinerii care abandonează școala

(c): Metode necesare pentru dezvoltarea și menținerea de parteneriate:

Prima acțiune – este direcționată spre crearea unei **cooperări interne** în cadrul unității și în cadrul comunității în municipiu. Această acțiune se concentrează mai ales pe crearea mecanismului unui „manager de caz”. Acest „manager de caz” este responsabil pentru planificarea unui program personal de intervenție pentru fiecare băiat/fată care a abandonat școala, pentru a-i aduce înapoi în sistemul de învățământ și la studii sau pentru a concepe o alternativă calitativă semnificativă pentru ei și pentru viitorul lor ca adulți.

A doua acțiune – este direcționată spre crearea unei **cooperări externe** cu organizații și servicii la nivel regional sau național, care pot oferi asistență profesională pentru dezvoltarea de idei și programe pentru tinerii care au abandonat școala. În unele cazuri este posibil să primească resurse unice pentru implementarea acestor idei și programe. Aceste resurse sunt alocate de diverse ministere guvernamentale care sunt legate de tineri în general și de tinerii care au abandonat școala în mod special.

(d): Metode pentru livrarea de servicii pentru clienți (tinerii care au abandonat școala), cu ajutorul acelor strategii

- Echipa de coordonare inter-profesională în cadrul unității
- Echipa de coordonare inter-profesională în cadrul municipalității/comunității
- Crearea unei rețele terapeutice inter-profesionale centrate pe tineri
- Desemnarea unui manager de caz care este responsabil pentru gestionarea cazului și coordonarea între servicii
- Crearea unui cadru organizațional managerial comun pentru toate unitățile care gestionează tinerii cu risc și deconectați.

Rezultate cu privire la sub-întrebări:

[1] Tinerii care au abandonat școala sunt o populație complexă de clienți, cu o gamă largă de nevoi, care provin dintr-un cadru și mediu socio-economic complex. Această populație necesită o viziune largă a problemelor și proiectarea unei game largi de răspunsuri.

[2] Managerii investesc multe eforturi în formarea unei legături personale semnificative cu clienții și familiile lor, pe baza unor relații de încredere, transparență, atenție, consecvență, etc.

[3] Această operație necesită pregătirea specială a organizațiilor. (a) identificarea și oferirea de servicii pentru populația țintă și câștigarea încrederii acesteia. (b) implementarea unui plan personalizat pentru fiecare tânăr care abandonează școala („crearea unui plan personalizat pentru fiecare client”). (c) acordarea la momentul și locul potrivit unui mix de servicii pentru tinerii care au abandonat școala și care au nevoia să se întoarcă la învățare și să își finalizeze studiile.

[4] Fiecare tânăr care abandonează școala poate prezenta condiții de risc în una, două sau toate zonele împreună. Pot exista șapte combinații diferite (Szabo-Lael & Hasin, 2011), și fiecare combinație constituie un profil al unui tânăr care abandonează școala care trebuie să fie tratat diferit.

[5] Această realitate are implicații directe pentru soluții și planuri care au scopul de a gestiona fenomenul de abandon școlar, precum și pentru politica organizației și operarea serviciilor acordate acestei populații.

[5] Planificarea unei varietăți de soluții precum și metode și tehnologii multiple de accesibilitate pentru tinerii care au abandonat școala (clienții); obligă managerii să caute parteneriate profesionale cu diverse organizații și diferite profesii.

[6] Cercetarea identifică: (a) importanța cooperării pentru furnizarea unui răspuns holistic și semnificativ pentru tinerii care au abandonat școala. (b) zonele de viață în care este necesar să

dezvolte parteneriate cu alte organizații și servicii comunitare. (c) metodele necesare pentru dezvoltarea și menținerea acestor parteneriate.

Discuția și interpretarea rezultatelor au fost realizate în legătură cu ipotezele cercetării și în conformitate cu principiile „Teoriei fundamentate” pentru obținerea principalelor teme (categorii) ale acestei cercetări. Acest proces permite o discuție care identifică elementele cheie din care putem extrage principalele concluzii ale studiului. Prin urmare, acest stadiu de examinare și discutare a temelor (categoriilor) de cercetare, dictează formularea politicii și strategiei de management a rezultatelor cercetării în organizațiile care se ocupă de tinerii care abandonează școala.

Procesul de analizare și discutare a rezultatelor a fost supus unui stadiu preliminar de identificare și formare a categoriilor centrale ale cercetării (care sunt compatibile cu întrebările cercetării), pentru a se concentra pe temele principale care afectează fenomenul de abandon școlar. Procesul de alegere a categoriilor centrale a fost realizat în conformitate cu criteriile stabilite de Strauss (1987), pentru identificarea „categoriei centrale”. Criteriile sunt următoarele:

[a] Categoria centrală trebuie să fie principală, de exemplu, se referă la un număr mare de alte categorii și proprietățile lor. [b] Categoria apare cu o frecvență mare în date și rezultate. [c] Categoria contribuie considerabil la explicația generală a fenomenului investigat.

Aceste criterii ne-au îndrumat să identificăm categoriile centrale ale prezentei cercetări, care constituie temele centrale care stau la baza fenomenului de abandon școlar și îl afectează și modurile de a-l rezolva. La sfârșitul procesului, temele/categoriile centrale care au apărut au fost conforme cu literatura profesională care abordează subiectul și au fost verificate în domeniul de cercetare al studiului de caz. În termenii organizaționali și de management ai politicii unității și strategiei de management, acestea sunt: (a) Complexitatea populației țintă („clienții”) a unității. (b) Nevoile populației de clienți și implicațiile acestor nevoi pentru produsele unității pentru tinerii care au abandonat școala („produsele unității”). (c) Implicațiile primelor două categorii: populația complexă + nevoile complexe, pentru gama de servicii care vor fi oferite populației pentru a minimiza fenomenul și a aduce adolescenții înapoi pe calea învățării (adaptarea produsului la client – „personalizarea unui plan” pentru fiecare client). (d) Principiile organizaționale și de management care ghidează gama de servicii pentru gestionarea fenomenului de abandon școlar, pentru ca schimbarea dezirabilă să aibă loc (politica de operare a unității pentru tinerii care abandonează școala).

La sfârșitul procesului de analizare a acestor rezultate, scopul este examinarea dacă este posibil să se identifice un model organizațional managerial optim care poate minimiza fenomenul de abandon școlar și aduce tinerii înapoi pe calea învățării și contribuției la societate.

7. Concluzii și implicații

Concluziile extrase din rezultate oferă o imagine interesantă în legătură cu modelul de management operațional al unităților care se ocupă de fenomenul de abandon școlar:

[1] Managerii unităților care oferă servicii de intervenție pentru tinerii care abandonează școala depind de fundația interpersonală stabilită între furnizorul de servicii și client. În plus, depinde de relațiile între managerii serviciului, profesioniștii din cadrul organizației și profesioniștii din organizațiile comunale care sunt legate de tinerii cu risc și tinerii care abandonează școala.

[2] Managementul optim al unei organizații cu scopul de a minimiza fenomenul de abandon școlar provine din contextul de identificare a clienților și conectarea cu aceștia. Scopul este ajungerea la populația care s-a desprins de instituțiile educaționale și recâștigarea încrederii lor în oameni și în programele sistemului de educație. Acest context operațional pentru identificarea, conectarea și monitorizarea tinerilor care au abandonat școala și populațiile cu risc (atât „abandonul școlar ascuns” cât și „abandonul școlar deschis”) constituie o piatră de hotar în funcționarea unei unități dinamice și „centrate pe client”.

[3] Printre programele unei organizații care lucrează cu tinerii care au abandonat școala – o populație cu probleme multiple trebuie să dezvolte o metodă a diagnosticului social psiho-didactic pentru a identifica profilul fiecărui client care vine să primească serviciul. Scopul este realizarea unui diagnostic rapid și adaptarea intervenției specifice de care au nevoie clienții. În majoritatea cazurilor, acesta este un mix personalizat de servicii care abordează totalitatea zonelor de viață ale adolescentului, adaptat la clienți în funcție de nevoile lor unice, tendințele și capacitățile lor.

[4] Rezultatele au coroborat prima ipoteză de cercetare (A) : *„Cu cât sunt mai complexe și mai dificile caracteristicile populației de tineri care au abandonat școala și cu cât acestea aparțin de zone variate de viață ale adolescenților, cu atât este mai complexă și mai dificilă reorganizarea unității care trebuie să adapteze un „mix personal de servicii” la fiecare tânăr care abandonează școala”.*

[5] Concluzia extrasă din analiza rezultatelor ilustrează faptul că complexitatea populației țintă a organizației conduce neapărat la o realitate a complexității în managementul organizației și a serviciilor sale. În mod special în probleme care sunt legate de serviciile umane și populațiile complexe ale tinerilor cu risc și tinerilor care au abandonat școala.

[6] În legătură cu teoria ecologică (Bronfenbrenner, 1979), rezultatele ilustrează că managerii ar trebui să lucreze în conformitate cu metoda sistemică holistică pentru a crea un întreg „ansamblu” de servicii pentru tinerii care au abandonat școala. Ideea este de a oferi răspunsuri la o varietate de zone de viață în care clientul are nevoie de ajutor. Rezultatele indică (mai mult de 60% din metodele și acțiunile managerilor în studiul de caz – unitățile YARA) importanța pe care managerii o

atribuie percepției și principiilor operaționale care sunt esențiale pentru organizație și managementul serviciilor complexe pentru o populație complexă.

[7] Rezultatele au coroborat a doua ipoteză de cercetare (B): *„Cu cât sunt mai diversificate serviciile pe care unitatea trebuie să le ofere (și să adapteze la fiecare client într-un „mix personal”) în diverse zone de viață, cu atât mai variată este colaborarea profesională și organizațională pe care unitatea este obligată să o stabilească în aceste zone de viață”*.

[8] Concluzia extrasă din discuția rezultatelor indică faptul că în acest moment varietatea serviciilor care trebuie oferite aparține de mai multe zone de viață. În acest scop, sistemul organizațional este obligat să creeze un răspuns profesional care nu există întotdeauna în cadrul organizației. Astfel, soluția găsită în „studiul nostru de caz” este stabilirea unor parteneriate periodice și ocazionale cu diverși profesioniști și diverse organizații care oferă servicii în domeniile care nu pot fi acoperite de organizație.

[9] Cea mai semnificativă concluzie extrasă din analiza acestor rezultate este că organizația care încearcă să minimizeze abandonul școlar este angajată într-o strategie de formare de parteneriate cu organizațiile profesionale din mediu ca o parte integrantă a politicii sale și funcționării sale de zi cu zi. Această activitate necesită prezența managerilor care cunosc și sunt capabili de muncă în colaborare cu profesioniști din diverse discipline și diverse organizații.

[10] O concluzie extrasă din analiza rezultatelor indică faptul că gestionarea unor parteneriate într-o organizație care se ocupă de acest fenomen necesită utilizarea unei game largi de metode și tehnologii în formarea de parteneriate inter-profesionale și inter-organizaționale. Acestea se referă la contextul unei planificări, întrețineri, monitorizări și urmăriri comune a implementării acestor programe și servicii.

[11] Concluzia importantă extrasă din analiza rezultatelor susține metoda sistemică holistic-integratoare, care este bazată pe literatura profesională și pe experiența care a fost acumulată în studiul de caz. În primul rând, această abordare permite o perspectivă largă a nevoilor și o varietate de răspunsuri. Singurul mod de a face față problemelor multiple și varianței populației cu nevoi este construirea unui „acoperiș” comun de servicii și profesioniști din comunitate, care sunt rapid și complet accesibile clienților.

[13] Analiza acestor rezultate. Rezultatele susțin abordarea unei percepții holistice și integrative a clienților (tinerii care au abandonat școala) și nevoile lor ca cel mai eficient mod de a minimiza fenomenul de abandon școlar și reimplica tinerii în sistemul de învățământ.

[14] Rezultatele au coroborat a treia ipoteză de cercetare (C): *„Cu cât sunt mai multe parteneriate inter-profesionale și inter-organizaționale, cu atât mai mult mecanisme sunt necesare pentru sincronizarea și integrarea mai multor profesioniști și organizații”*. În acest punct concluzia și obiectivul este conceperea unui program de intervenție atotcuprinzătoare și integratoare pentru

facilitatea întoarcerii adolescenților în cercul de învățare, limitând numărul de tineri care abandonează școala, care rămân în afara sistemului de învățământ.

Inițiativa unui nou model organizațional pentru tinerii care abandonează școala

Modelul prezentat aici rezumă recomandările acestei cercetări și este o extensie a modelului original conceput de Adelman & Taylor (1994, 1997). Este bazat pe rezultatele cercetării (atât teoretice cât și practice) și a extins modelul Adelman & Taylor (1994, 1997) la „spațiul” comunitar pentru cei care au abandonat deja școala („abandonul școlar deschis”).

În concluzie, noi recomandăm mai multe principii de design pentru conceperea politicii și strategiei cu privire la managementul operațional angajat în reducerea fenomenului de abandon școlar:

[1] Tinerii în afara școlii pot avea mai multe motive non-academice pentru abandonarea școlii. Acest lucru este ilustrat de cunoștințele teoretice și practice care au evoluat din studiu (Bridgeland, DiIulio & Burke Morison, 2006; Lahav, 2004). Principiul este orientat spre nevoia pentru o unitate care este legată de diverse zone în plus față de învățare. Aceste zone sunt asociate cu motivul pentru abandon școlar sau cu factorul care inhibă reintegrarea adolescenților în școală. Conform prezentei cercetări, acesta implică factori care au legătură cu mediul familial al adolescenților, prieteni, școala și comunitatea.

[2] Pentru a adresa nevoile de întoarcere la școală ale elevilor și recuperare, organizațiile ar trebui să ofere o intervenție individualizată și flexibilă, precum și un program adaptabil de învățare (cu intrare deschisă și ieșire deschisă astfel încât tinerii să poată începe și finaliza programe în orice moment).

[3] utilizarea unor evaluări „bazate pe nevoi” pentru identificarea corectă și a servi la întoarcerea tinerilor la școală printr-o abordare de „management de caz”.

[4] proiectarea unui plan de intervenție orientat holistic care se bazează pe o integrare a partenerilor locali sau regionali și organizațiile din comunitate.

[5] stabilirea de parteneriate cu organizații cu experiență în munca în cadrul comunității și angajarea de specialiști pentru a susține tinerii cu risc și pentru a-și asuma responsabilitatea față de acești tineri.

Modelul recomandat reflectă o percepție care definește populația de tineri care abandonează școala, nevoile și răspunsurile acestora ca parte a pregătirilor comunității pentru gestionarea fenomenului de abandon școlar. Prin urmare, politica și strategia trebuie să cuprindă următoarele principii:

[1] un cadru de servicii holistic-integratoare pentru tinerii care au abandonat școala. Acest cadru este gestionat sub o „umbrelă” organizațional-managerială comună, care constă din toate

organizațiile care oferă servicii educaționale și terapeutice pentru tinerii cu risc și tinerii care abandonează școala (prima prioritate). În cazul în care acesta nu este fezabil, noi trebuie să ne străduim să formăm un mecanism de coordonare comunală pentru obținerea tuturor resurselor comunitare pentru a face față fenomenului de abandon școlar (a doua prioritate).

[2] Cadrul de servicii pentru tinerii care abandonează școala trebuie să fie situat într-o clădire separată în cadrul spațiului comunitar. El trebuie să fie accesibil populației țintă și familiei lor la orice oră a zilei. Această locație va permite populației de tineri să identifice organizația ca un sistem unic conceput pentru a le acorda servicii educaționale și terapeutice cu scopul de a-i aduce înapoi pe calea învățării.

[3] Modelul de operare organizațional propus în urma acestei cercetări este afișat în următoarea figură; modelul este dezvoltarea ulterioară a unui model conceput de Adelman & Taylor (1994, 1997). El include o terapie de tranziție pentru grupul de „abandon școlar ascuns” precum și grupul de „abandon școlar deschis”. Acest grup (grupul nr. 4, în figura 6) este definit ca: „tinerii neatașați după ce au fost abandonați de sistemul de învățământ”. Pentru aceștia, noi oferim o cale specială cu privire la stabilirea unor factori ai abandonului școlar, nu neapărat în legătură cu dificultățile lor de învățare și funcționarea lor, dar și cu cele ale profesorilor care lucrează cu acești tineri.

Noul model – modelul DIRECT (Tratamentul comunitar pentru reangajarea și intervenția pentru tinerii care au abandonat școala), identifică zonele de viață care pot determina adolescenții să abandoneze sistemul de învățământ, în special factorii care pot încuraja și facilita revenirea lor în sistemul de educație. Propunerea prezintă nevoia fiecărei autorități comunitare de a crea în afară de școală un sistem care se ocupă de cei care au renunțat la școală. În plus față de sistemele create pentru elevi în școli, un sistem paralel trebuie să fie înființat în comunitate pentru identificarea cazurilor de abandon școlar și a-i ajuta pe acești tineri să umple golurile și să depășească dificultățile pentru a reveni la cadrul școlar general. Obiectivul modelului extins este includerea în eforturile exercitate de sistemul de educație comun a celor care au fost abandonați de sistem sau care au abandonat sistemul și școala. Metoda constă din următoarele elemente:

- a. Extinderea responsabilității pentru gestionarea acestei populații într-un cadru comun (în afara școlii).
- b. crearea unui mecanism pentru identificarea populației, contactarea acesteia și conceperea unui plan individual pentru reintegrarea acestei populații pe calea studiilor școlare.
- c. Extinderea zonelor de intervenție și terapie dincolo de promovarea studiilor, la alte zone de viață care sunt importante pentru tranziția adolescenților la viața adultă mai târziu.

MODELUL DIRECT – O INOVAȚIE A STRATEGIEI DE MANAGEMENT

Intervenția de Reangajare a celor care abandonează școala – Tratamentul comunității

**Propunerea Adelman & Taylor (1994):
Modelul de Prevenție a abandonului școlar
În cadrul școlii**

Tipuri de tineri

1 =

Motivational este pregătit și poate să se întoarcă la școală

2 =

Nu este foarte motivat / duce lipsă de cunoștințe & abilități / gapul cultural

3 =

Evitant/ a renunțat la școală / foarte deficitar în capacități curente / cu handicap / probleme majore de comportament și sănătate

Componenta instrucțională /
Mediază & escortă
La noua școală /
activități de îmbogățire

Bariere în
calea
învățării

Componenta
de abilitare

**Propunerea cercetării extinse:
Modelul de intervenție în cadrul comunității**

4 =

Tineri neatașați după ce au abandonat și au fost abandonați de sistemul de învățământ

Identificarea tinerilor care abandonează școala / diagnosticarea deprinderilor și principalele capacități și competențe

Obiectivul:
Reintegrarea în
cursul principal /
sistem de învățare
alternative /
instruire
profesională etc.

The New Innovation

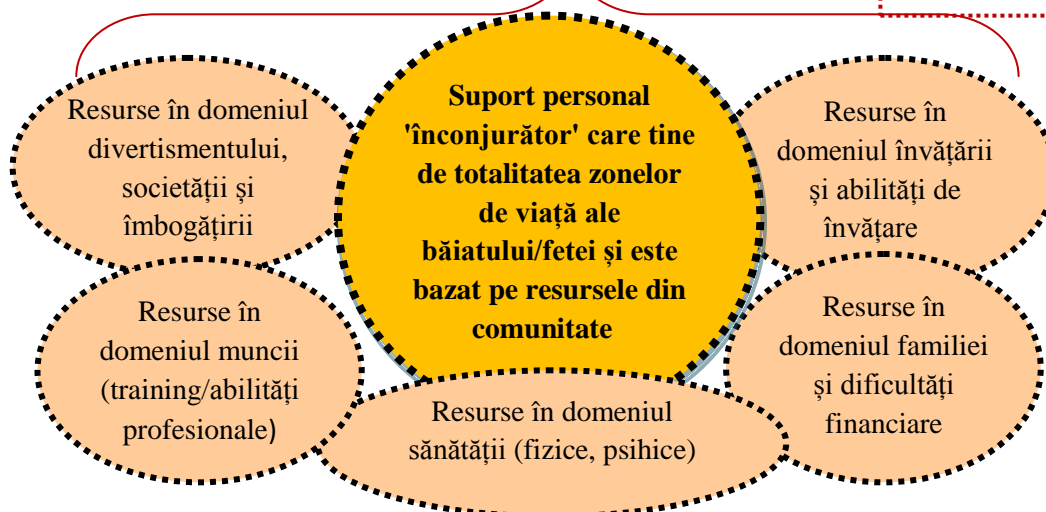

Figura 6: Noua diagramă a modelului reangajării în comunitate a tânărului care abandonează școala

În concluzie – modelul este bazat pe mai multe componente care provin din teoriile și practicile menționate mai sus (din studiul nostru de caz). Modelul indică principiile principale pentru construirea unui model de politică națională care ar trebui să includă gestionarea și minimizarea fenomenului de abandon școlar:

[1] Legislatura pentru definirea responsabilității și angajamentului statului de a oferi servicii educaționale gratuite până la finalizarea clasei a 12-a și pe lângă acestea, responsabilitatea municipalității locale și familiei de a livra aceste servicii adolescenților.

[2] Un sistem computerizat pentru identificarea și monitorizarea adolescenților care abandonează sistemul de educație și nu găsesc un cadru alternativ adecvat.

[3] Crearea unui sistem de servicii care este bazat pe varietatea zonelor de viață ale adolescenților și care aparține de următoarele spații: individul, familia, școala și comunitatea și următoarele zone: studii, munca, timpul liber, viața socială, cultura, etc. (the Wraparound Service).

[4] Determinarea unui factor integrator comunitar/municipal care diagnostichează nevoile unice ale fiecărui adolescent, conceperea răspunsului unic la nevoile lor, prin utilizarea unei varietăți de servicii sociale și educaționale în comunitate și prin medierea și coordonarea acestora (Managerul de caz).

În cadrul acestui model, mai multe planuri strategice sunt prezentate, constituie un mix cu care este posibil să se creeze răspunsul unic pentru fiecare adolescent în parte. Strategiile acțiunii principale includ: (a). consilierea personală: această strategie este bazată pe dezvoltarea unor relații personale semnificative între sponsor (asistentul social) și tânăr (elevul care a abandonat școala). (b). Dezvoltarea și stabilirea unor cadre alternative: această strategie încurajează crearea unor spații comunitare care vor oferi tinerilor alternative de învățare semnificative, care conduc la o diplomă de calitate recunoscută. (c). angajamentul familiei pentru învățare și succes: o strategie care este destinată să dezvolte angajamentul și responsabilitatea familiei pentru învățarea și dezvoltarea adolescentului și să dezvolte implicarea sa în aceste domenii.

8. Contribuții personale la cunoștințele din domeniu

Contribuția mea personală la domeniul din prezenta cercetare a fost la două niveluri care au fost observate de King et al. (1994) care justifică importanța unei noi cercetări:

[1] primul a fost crearea unui efort centrat și eficient pentru identificarea tinerilor care abandonează școala și aducerea acestora pe calea învățării și educației. Acest efort constituie o parte importantă a strategiei statului pentru reducerea la maxim a fenomenului de abandon școlar.

[2] al doilea a fost transformarea acestui canal important pentru gestionarea tinerilor în caz de abandon școlar într-o unitate specială și separată în cadrul serviciilor educaționale în comunitate.

Acest lucru permite unității să fie independentă și flexibilă în identificarea nevoilor adolescenților în toate zonele vieții lor, precum sănătatea și asistența socială – mai degrabă de a se centra numai pe învățare și educație. Aceasta nu este o perspectivă obișnuită și comună, pentru că este direcționată spre o unitate unică și selectivă destinată unei anumite populații țintă.

Anii mei de muncă în cadrul sistemului de învățământ m-au făcut să înțeleg că acest sistem se orientează de obicei spre populațiile din învățământul general și nu este suficient de familiarizat cu nevoile și răspunsurile care sunt necesare pentru populațiile aflate la periferia societății. Această cercetare are scopul de a sublinia unicitatea acestei populații și de a sublinia faptul că Ministerul Educației ar trebui să îmbrățișeze o politică flexibilă care este compatibilă cu acești copii.

Cercetarea stabilește o provocare inovatoare la nivelul politicii, strategiei și metodelor operaționale, un punct de vedere extrem de semnificativ pentru autoritățile educaționale care tratează fenomenul de abandon școlar în Israel și în lume. Spre deosebire de modul convențional prin care tratamentul fenomenului de abandon școlar s-a centrat pe prevenirea lui înainte ca acesta să aibă loc, această cercetare stabilește provocarea de a face față acestui fenomen după ce a avut loc și elevii au părăsit sistemul de învățământ. Cercetarea prezintă o opțiune a politicii care se concentrează pe minimizarea fenomenului prin eforturi organizaționale de a aduce tinerii înapoi în sistemul de învățământ, pe baza supoziției că această condiție a abandonului școlar nu este ireversibilă. În plus, această cercetare prezintă o provocare inovativă care este legată de metodele managerilor de a gestiona și opera unitățile pentru tinerii care au abandonat școala. Această provocare necesită planificarea unei unități care integrează diferiți experți și organizații care lucrează împreună pentru a realiza obiectivul de reimplicare a tinerilor care abandonează școala și reducerea la minimum a acestui fenomen. În acest caz, supoziția este că diversitatea cauzelor și problemelor care stau la baza acestui fenomen nu pot fi responsabilitatea profesională a unui singur domeniu profesional, ci mai degrabă mai mulți experți ar trebui reuniți pentru a coopera și elabora un program eficient și semnificativ pentru atingerea obiectivului de reimplicare a tinerilor.

În final, cercetarea susține percepția teoretică dezvoltată de Woodside & McClam (2015) cu privire la implementarea la nivel practic a managementului organizațiilor al căror scop este oferirea de servicii sociale. În cazul nostru, aceasta înseamnă oferirea de servicii educaționale și terapeutice pentru tinerii care au abandonat școala. Această activitate trebuie să se bazeze pe 3 principii centrale care provin din cercetare:

[1] Dezvoltarea unei rețele de servicii care sunt relevante pentru fenomenul de abandon școlar sub o „umbrelă” organizațională la nivelul comunității.

[2] Dezvoltarea și crearea unei cooperări inter-profesionale pentru a oferi un ansamblu de răspunsuri tinerilor care abandonează școala în diverse zone ale vieții în care acești au nevoie de ajutor și care au un efect direct sau indirect asupra tânărului care abandonează școala.

[3] Desemnarea unui Manager de caz pentru a găsi un „plan personalizat” optim pentru tinerii care abandonează școala, cu scopul de a-i întoarce pe calea învățării.

În acest caz, efortul principal al profesioniștilor în aceste unități este conectarea între clienții (tinerii care abandonează școala) și diverși profesioniști din comunitate care sunt așteptați să ofere răspunsuri la nevoile lor personale. Această legătură va umple în final golurile pe care tinerii în caz de abandon școlar le-au dezvoltat în diverse zone ale vieții (nu numai zona academică), fapt care va conduce la aducerea lor înapoi la calea învățării și va reduce abandonul școlar.

Contribuții la cunoștințele teoretice

Inovațiile în domeniul cercetării se referă la mai multe aspecte centrale care țin de managementul organizațional care se ocupă de fenomenul de abandon școlar:

[1] Prezenta cercetare recomandă modificarea paradigmei care este acceptată de majoritatea celor care abordează problema abandonului școlar (Cairns, Cairns & Neckerman, 1989; Finn, 1989; Pouncy, 1999; Chmelynski, 2006; Reyna, 2011; Ben-Rabi, Baruj-Kovarsky, Konstantinov, Rotem & Cohen-Navot, 2012), și care concentrează soluția pentru acest fenomen asupra componentelor care sunt legate de universul academic al tânărului. Aceasta pare să fie o strategie clară, pentru că în acest domeniu au eșuat adolescenții și au abandonat școala. De aici, se încearcă să se realizeze o schimbare în abilitățile lor de învățare, prin umplerea golurilor de învățare, etc. Acest rezultat clarifică faptul că factorii importanți de abordat sunt asociați cu zonele de viață suplimentare care afectează succesul sau eșecul academic al elevilor. Importanța care ar trebui atribuită acestor zone este uneori mai mare decât îmbunătățirea în zona academică, pentru că ele constituie factorul care influențează învățarea elevilor. Problema care apare în această schimbare de paradigmă este relevantă pentru responsabilitatea școlii generale și instrumentele care sunt disponibile, care în majoritatea cazurilor se referă numai la zona academică. În cadrul școlilor nu există componente de management (metode și tehnologii) care abordează celelalte zone de viață ale adolescenților sau familiilor lor. Această organizare pare să fie esențială pentru că ea face diferența între școala pe care elevii au abandonat-o și Unitatea de Promovare a Tinerilor cu risc care se ocupă de acești tineri după ce au părăsit școala în încercarea de a-i ajuta să se întoarcă la studii.

[2] A doua zonă în care este posibil să învățăm din analiza rezultatelor acestei cercetări se referă la modelul „Umbrella” (Erikson, 1981) ca una din opțiunile pentru a face față complexității serviciilor oferite de organizații. Aceasta înseamnă crearea unui cadru organizațional-managerial la nivelul comunității care poate planifica, concepe și oferi servicii clienților (populația tinerilor care abandonează școala) în mod direct, fără nevoia de creare a unor mecanisme complexe pentru a le coordona. Azi, modelul „Umbrella” primește un loc mai puțin important în spațiul teoretic al serviciilor umane în general și serviciile pentru tinerii care au abandonat școala, în particular.

[3] Cele două subiecte anterioare ilustrează că este posibil și chiar recomandat să se realizeze o extindere teoretică a modelului dezvoltat de Adelman & Taylor (1994, 1997), care îl extinde la un model care conține servicii complementare zonei academice, servicii care sunt necesare pentru reabilitarea și îngrijirea tinerilor care abandonează școala.

[4] Rezultatul suplimentar care poate fi adresat în cercetare este nevoia managerilor pentru un profil al acestui tip de servicii complexe, care sunt destinate tinerilor cu risc și tinerilor care au abandonat școala. Cercetarea indică o complexitate plină de provocări a cerințelor și abilităților pe care managerii ar trebui să le aibă. Acestea includ abilitatea de a gestiona corect unități sau afaceri complexe, dinamice și adaptabile, o perspectivă multidisciplinară și gândire flexibilă care va permite managerilor să funcționeze într-o realitate schimbătoare cu multiple fațete. Acest punct a fost examinat insuficient fără îndoială. Prin urmare, sugerez investigarea lui în studiile ulterioare.

Contribuții la cunoștințele practice

Inovația practică în prezenta cercetare este indicată în mai multe zone:

[1] concentrarea pe „tinerii care abandonează școala” în loc de „fenomenul de abandon școlar”. Perspectiva cercetării s-a concentrat pe tinerii care au abandonat școala din punct de vedere al intervenției active după ce elevii au părăsit deja sistemul de învățământ, în timp ce, așa cum am menționat anterior, majoritatea studiilor sunt centrate pe fenomenul de abandon școlar – de exemplu, procesele care au loc înainte ca abandonul școlar să aibă loc. Această abordare pornește de la o premisă ideologică socială care afectează practica în sine – de exemplu, sistemul nu ar trebui să întoarcă spatele elevilor care au abandonat școala. În plus, se pot face multe pentru a-i aduce înapoi pe calea învățării și a minimiza astfel abandonul școlar.

[2] Rezultatul cu privire la complexitatea populației poate nu este nou, dar înseamnă că această complexitate necesită funcționarea unor unități care satisfac o varietate de nevoi în diverse zone ale vieții adolescenților, mult mai largi decât erau de obicei în sistemul de învățământ general (care se centrează numai pe aspectele educaționale academice și orice rezultă din acestea).

[3] Inovația suplimentară a cercetării constă nu numai în „combinarea mâinilor” organizațiilor și experților pentru a elabora un program personal de intervenție pentru fiecare tânăr în funcție de nevoile sale (inclusiv în termeni financiari și sociali). Această combinație ar trebui să includă planificarea unor strategii de management speciale de către managerii de unitate relevanți în comunitate, astfel încât parteneriatul între organizațiile care tratează aceste populații speciale să fie transpus în practică.

[4] Rezultatul suplimentar pe care eu îl consider interesant și inovator se referă la nevoia de a reflecta asupra cooperării în interiorul și în afara comunității. Există municipii mici și municipii care sunt sărace în resurse și servicii. Astfel, în aceste locuri posibilitățile de satisfacere a tuturor

nevoilor clienților (tinerii care au abandonat școala) pot să nu fie optime. Rezultatul care m-a surprins foarte mult a fost că nu a fost găsită nici o diferență în pozițiile managerilor între sectoare și mărimea comunității. Acest lucru indică faptul că aparent, așteptările fiecărui manager care se ocupă de potențialul clientului său, și aici este direcționată așteptarea lor în legătură cu organizațiile cu care poate și este de dorit să stabilească parteneriate. Concluzia mea este că acest „microb” ar trebui rezolvat prin permiterea acestor manageri să creeze parteneriate nu numai în interiorul comunității lor, ci și cu comunitățile învecinate din zona geografică respectivă. Această opțiune facilitează crearea de parteneriate ca o condiție pentru oferirea unor servicii holistice și semnificative pentru tinerii cu risc și tinerii care abandonează școala.

[5] În afară de contribuțiile menționate mai sus, ar trebui remarcat că aceasta este o cercetare inițială în Israel și în general, implică un grup de manageri prin înțelegerea rolului lor central în gestionarea, operarea și confruntarea cu fenomenul investigat – tinerii care au abandonat școala. Concentrarea pe aceștia face posibilă examinarea temelor de cercetare și întrebărilor din cercetare din punct de vedere organizațional-managerial, fără care ar fi dificil să se aștepte rezultate în minimizarea fenomenului de abandon școlar în lume. În continuare, am propus un model organizațional optim care este bazat pe modelul utilizat în prezent, modelul Adelman & Taylor (1997).

În urma rezultatelor obținute în prezenta cercetare, eu am extins-o și am sugerat includerea în cadrul ei a unei serii de unități complementare care vor prelua pe acei tineri care au abandonat școala și care nu pot supraviețui în canalele de activitate propuse în modelul Adelman & Taylor (1997). În plus, acești tineri ar putea beneficia de servicii variate cuprinzătoare și integrative complementare furnizate în comunitate. Serviciile vor fi furnizate pe lângă școli, se vor ocupa de diverse zone de viață ale tinerilor care au abandonat școala (în afara componentelor de învățare) și vor fi operate sub o „umbrelă” organizațională comună în comunitate.

Limitarea cercetării

În limitele studiului, am subliniat limitările asociate cu studiul de caz, cu eșantionul cu privire la baza teoretică și cu metoda și procesul cercetării. Acest studiu reprezintă o organizație specifică într-o anumită țară cu anumite caracteristici culturale, sociale și economice, din care dorim să învățăm mai multe despre alte cazuri similare din lume. Întrebarea este: „Ce se poate învăța și în ce condiții?” Israel este o țară mică ca mărime și populație, și de aceea este probabil diferită de multe alte țări din lume. Cu toate acestea, avantajul special care poate fi găsit în acest caz este complexitatea populației care locuiește în țară atât din punct de vedere social, cât și cultural. Israel constituie un centru de imigrație din mai multe țări din jurul lumii, de la țările din fosta Uniune

Sovietică până la țările africane (în principal Etiopia) și America de Nord și Sud. Heterogenitatea populației în studiul de caz poate contribui într-o anumită măsură la abilitatea de a generaliza rezultatele cercetării la alte țări și societăți din lume care sunt țări cu imigrație în care există de asemenea fenomenul de abandon școlar.

O limitare suplimentară constă în decizia ca cercetător de a centra studiul pe populație și serviciile care sunt oferite acestei populații printr-un eșantion ales reprezentativ (din sectorul evreiesc/arab și din comunități de diverse mărimi) al managerilor unităților YARA. Supoziția este dacă este posibil să se crească numărul participanților și includerea lucrătorilor și clienților, imaginea profilului nevoilor și răspunsurilor la aceste nevoi ar fi mai largă și mai completă. Pentru că ne concentrăm pe operația de management a sistemului, ne-am concentrat numai pe manageri.

O limitare suplimentară este faptul că această cercetare utilizează simultan cele două metode de cercetare – metoda calitativă (care este la baza cercetării) și metoda cantitativă (care a fost secundară și a completat informația în anumite subiecte). De aceea, este necesar să fie sincronizate cele două metode astfel încât să se completeze reciproc în investigarea diverselor probleme. Această utilizare poate fi complexă în primul rând din cauza dificultății de adaptare și conectare a rezultatelor care au fost obținute din fiecare sursă în parte. Am depășit această dificultate prin utilizarea cercetării calitative, pentru a identifica datele care necesită o componentă cantitativă pentru a le înțelege. Din acel punct am încercat să extragem semnificațiile și interpretările calitative pentru a extinde imaginea și posibilitățile de învățare din ea.

În conformitate cu această abordare, responsabilitatea și angajamentul cercetătorului este să prezinte o descriere bogată a studiului de caz și cititorul știe deja dacă să îl pună în practică în alte situații. Acest studiu care a folosit instrumente de cercetare calitative și cantitative oferă o imagine vastă a realităților studiate. De aceea, concluziile și recomandările sale, pe lângă limitările existente, ne permit să generalizăm la realități similare.

Semnificația cercetării

King, Keohane & Verba (1994) stipulează două criterii pentru definirea subiectelor care justifică realizarea unei cercetări. Primul criteriu este acela că cercetarea prezintă întrebări importante în zona practică sau în limba cercetătorilor (King et al., p. 15): „Pentru a pune o întrebare care este „importantă în lumea reală”. Punerea întrebării care îl preocupă pe cercetător în aspectul său practic și discutarea componentelor sale pot crește posibilitățile diverselor organizații în diverse locuri de a face față problemelor practice pentru îmbunătățirea practicii. Al doilea criteriu este că cercetarea abordează o problemă care apare în literatura științifică despre subiectul respectiv și în opinia

cercetătorului nu a primit suficientă atenție sau poate fi abordată în alte moduri care sunt mai puțin cunoscute în literatura profesională. Goodall (2000) o numește un gol în cunoaștere sau în literatură.

În cazul prezentei cercetări, ambele criterii se aplică. În primul rând, acesta este un subiect care se referă la metodele operaționale ale unei unități sociale și educaționale importante care are nevoie să funcționeze în mod metodic și ordonat pentru că este o parte a unei unități furnizate de stat, în conformitate cu legile și politica sa. Aceasta este o realitate care este însoțită de un mecanism guvernamental și municipal care obligă unitatea să respecte principiile de acțiune administrative organizaționale, precum și să genereze rezultate și să respecte programul de lucru. Toate acestea sunt realizate printr-o percepție profesională ideologică a modului corect de a lucra cu tinerii care au dificultăți să funcționeze în școli pe care sunt obligați să le părăsească din diverse motive care nu întotdeauna depind de ei.

În al doilea rând, literatura profesională care adresează problema îngrijirii tinerilor cu risc în general și tinerii care au abandonat școala în particular în zilele noastre nu abordează nevoia de a furniza o gamă largă de soluții pentru aceste nevoi variate ale adolescenților. Acest lucru presupune crearea unei rețele de răspunsuri pentru o varietate de nevoi pe care le au adolescenții. Această percepție rezultă din mai multe studii care s-au concentrat pe acest fenomen și care îl leagă de mai mulți factori din viața adolescenților. De exemplu, Centrul Național de Prevenire a Abandonului Școlar din Statele Unite (Hammond, 2007) a împărțit factorii care afectează tinerii care abandonează școala în patru categorii cheie: factori care sunt legați de individ; factori care sunt legați de familie; factori care sunt legați de școală; factori care sunt legați de comunitate.

Multitudinea de factori care afectează fenomenul de abandon școlar dictează organizațiilor care încearcă să îl gestioneze nevoia de a oferi răspunsuri care se referă la totalitatea factorilor împreună cu soluțiile pentru această problemă. Această complexitate a fenomenului este însoțită de o realitate foarte dinamică în care trăiesc adolescenții. Aceasta provine atât din aspectul personal de a trece printr-o perioadă a adolescenței furtunoasă și dinamică cât și aspectul de mediu de a face parte dintr-o societate care trece prin procese rapide de schimbare afectate de mulți factori externi. În plus, era globalizării în care lumea în general și lumea occidentală în particular are nevoie de soluții și servicii extrem de complexe și flexibile care pot oferi un răspuns calitativ și semnificativ la această realitate complexă.

Această cercetare încearcă să înțeleagă comportamentele și modelele care conduc sistemul organizațional care dezvoltă servicii pentru adolescenții care au abandonat sistemul de învățământ, prin referirea la zonele de viață variate ale acestor adolescenți. Cercetarea are scopul de a identifica principalele modele care caracterizează gândirea managerilor care conduc politica în educație și asistență socială și metodele sale operaționale, pentru a furniza răspunsurile complexe necesare

pentru a face față fenomenului de abandon școlar. Contribuția principală a acestei cercetări este încercarea de a identifica procese structurate – atât teoretice cât și practice – pentru asigurarea unor servicii educaționale și sociale complexe pentru adolescenții care au părăsit sistemul de învățământ.

Cercetări suplimentare și perspective

În contextul problemelor care au fost adresate în această cercetare, există mai multe direcții de cercetare viitoare care pot contribui la extinderea imaginii obținute despre fenomenul de abandon școlar, inclusiv:

[1] În contextul clienților – este recomandată realizarea unei cercetări aprofundate a „planului personalizat” de intervenție. O cercetare care va porni de la metodele centrate pe client (customizare) și metodele centrate pe individ (personalizare) care au fost dezvoltate în domeniul managementului.

[2] În contextul clienților – este recomandată realizarea unei cercetări care este bazată pe examinarea relațiilor din cadrul „modelului ecologic” (Bronfenbrenner, 1979). Acest model demonstrează modul în care factori de mediu multipli precum familia, prietenii, organizațiile ONG, organizațiile publice, organizațiile religioase etc., pot fi încorporate în dezvoltarea unor intervenții adecvate pentru tinerii care au abandonat școala din diferite servicii comunitare legate de viața adolescenților.

[3] În contextul organizațiilor – există loc pentru examinarea și investigarea mecanismului care ar trebui să fie creat între diverse organizații care sunt implicate în viața tinerilor care au abandonat școala în afara sistemului de învățământ; examinează angajamentul lor pentru asigurarea de servicii pentru acești adolescenți care s-au lăsat de școală; și clarifică cine ar trebui să conducă aceste procese inter-organizaționale după părăsirea școlii.

[4] În contextul managerilor – care conduc organizațiile care sunt responsabile pentru planificarea și furnizarea de servicii pentru tinerii din comunitate în caz de abandon școlar, este important să se investigheze profilul dezirabil al managerilor acestor sisteme complexe, care necesită o mare flexibilitate, abilități de a conduce echipe multi-profesionale și multi-organizaționale și în special să recruteze și stabilească parteneriate dinamice care sunt adaptate diferitelor cazuri de adolescenți care au abandonat școala și nevoilor lor unice. În prezent, acest subiect nu a fost examinat din acest punct de vedere și în contextul acestor organizații (organizații educaționale și terapeutice). Prin urmare, o cercetare suplimentară orientată spre examinarea profilului optim al managerilor pentru această sarcină importantă poate reprezenta o contribuție importantă în acest domeniu.

[5] Și în final, în contextul legislației – care promovează serviciile interdisciplinare, intersectoriale și inter-organizaționale. Este nevoie de examinarea legislației care există azi la nivel național.

Această legislație este direcționată spre crearea unor unități al căror obiectiv este centrarea pe o zonă care este responsabilitatea aceluiași oficiu guvernamental.

9. Bibliografie

Abell, D., (1978), Strategic windows, *Journal of Marketing*, 42, p. 21–28

Adelman, H.S. & Taylor, L., (1994), *on understanding intervention in psychology and education*, Westport, CT: Praeger;

Adelman, H.S. & Taylor, L., (1997), Addressing barriers to learning: Beyond school-linked services and full service schools. *American Journal of Orthopsychiatry*, 67, p. 408–421

Alpert, B., (2010), Integrating Quantitative Analyses in Qualitative Researches, in Kassen, L. & Kramer-Nevo, M. (eds), *Data Analysis in Qualitative Research*, Be'er-Sheva: Ben-Gurion University of the Negev, p. 333-356. [Hebrew]

Atkinson, M, Halsey, K, Wilkin, A. & Kinder, K., (2000), *Raising Attendance: A Detailed Study of Education Welfare Service Working Practices*, Berkshire, U.K: National Foundation for Educational Research;

Behar, L.B., (1986), A state model for child mental health services: The North Carolina experience. *Children Today*, 15 (3), p. 16-22, Available at http://www.findarticles.com/p/articles/mi_m1053, Retrieved 01/9/2013

Ben-Rabi, D. Baruj-Kovarsky, R, Konstantinov, V, Rotem, R. & Cohen-Navot, M., (2012), *Second national study of elementary and junior high school practices to advance low-achieving students*, available at www.jdc.org.il/brookdale [Hebrew]

Bloom, D, Gardenhire-Crooks, A. & Mandsager, D., (2009), *Reengaging high school dropouts: Early results of the National Guard Youth Challenge program evaluation*, New York: MDRC, Available at: <http://www.mdrc.org/publications/512/full.pdf> , Retrieved 30/10/2012

Bridgeland, J.M, Dilulio, J. & Burke Morison, K., (2006), *The Silent Epidemic: Perceptions of High School Dropouts*, a report by Civic Enterprises in association with Peter D. Hart Research Associates for the Bill & Melinda Gates Foundation, Washington, DC: Civic Enterprises;

Bronfenbrenner, U., (1979), *The Ecology of Human Development*, Cambridge, MA: Harvard University Press;

Browna, T.M. & Rodríguez, L.F., (2009), Empirical Research Study: School and the co-construction of dropout, *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 22 (2), March–April 2009, p. 221–242

Burger, W.R., (2011), *Human services in contemporary America. 12th Edition*, Pacific grove, CA: Brooks/Cole;

Burns, B.J. & Goldman, S.K., (eds.) (1999), *Promising practices in wraparound for children with serious emotional disturbance and their families*. Systems of Care, Volume IV. Washington, D.C.: Center for Effective Collaboration and Practice, American Institutes for Research;

Bruns, E.J. & Walker, J.S., (2010), Defining practice: Flexibility, legitimacy, and the nature of systems of care and wraparound, *Evaluation and Program Planning*, 33, p. 45-48

Cairns, R.B, Cairns, B.D. & Neckerman, H. J., (1989), Early school dropout: Configurations and determinants, *Child Development*, 60, p. 1437-1452

Caliste, E.R., (1984), The Effect of Twelve-Week Dropout Intervention Program, *Adolescence*, 19, p. 649-657

Case Management Society of America (2009/2010), *Standards of Practice for Case Management*, Little Rock, Arkansas: Case Management Society of America, Available at http://www.cmsa.org/portals/0/pdf/publicpolicy/cmsa_model_act.pdf, Retrieved 2/3/2012

Chmelynski, C., (2006), Getting High-School Dropouts Back in School, *Education Digest*, 0013127X, Oct 2006, 72 (2)

- Cohen, S.B. & De Bettencourt, L.V., (1991), Dropout: Intervening with the reluctant learner, *Intervention in School and Clinic*, 26, p. 263-271
- Cohen-Navot, M, Elnebogen-Frankowitz, S. & Reinfeld, T., (2001), *Overt and Hidden Dropout among Youth - Research Report*, Jerusalem: Brookdale Institute, Children and Youth Center [Hebrew]
- Crain-Dorough, M.L., (2003), *A Study of Dropout Characteristics and School-Level Effects on Dropout Prevention*. Phd Dissertation, Louisiana: Louisiana State University, Department of Educational Leadership Research and Counseling
- Creswell, J.W., (2009) *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*. 3rd Edition, Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J.W. & Plano Clark, V.L. (2010), *Designing and Conducting Mixed Methods Research*, 2nd Edition Paperback, Thousand Oaks, CA: Sage;
- Denzin, N.K. (1989), *The Research Act: A Theoretical Introduction to Sociological Methods*, 3rd Edition, Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall;
- Donmoyer, R. & Kos, R., (1993), At-risk students: insights from/about research, in Donmoyer, R. & Kos, R., (eds), *At-risk students: portraits, policies, programs and practices*, New York, Albany State University of New York Press, p. 7-36
- Drucker, P.F., (1954), *the Practice of Management*, 1st Edition, New York: Harper and Row;
- Dupper, D.R., (1993), Preventing School Dropouts: Guidelines for School Social Work Practice, *Social Work in Education*, 15 (3), p. 49-141
- Dynarski, M, Clarke, L, Cobb, B, Finn, J, Rumberger, R. & Smink, J., (2008), *Dropout Prevention: A Practice Guide*, (NCEE 2008-4025), Washington, DC: National Center for Education Evaluation and Regional Assistance, Institute of Education Sciences, U.S. Department of Education, Available at <http://ies.ed.gov/ncee/wwc>, Retrieved 10/7/2013
- Egyed, C.J, McIntosh, D.E. & Bull, K.S., (1998), School psychologists' perceptions of priorities for dealing with the dropout problem, *Psychology in the Schools*, 35 (2), p. 153-162
- Epstein, J.L., (1990), School and Family Connections: Theory, Research, and Implications for Integrating Sociologies of Education and Family, *Marriage and Family Review*, 15, p. 99-12
- Erikson, K. (1981), *Human services today*, Reston, VA: Reston Publishing Company;
- Eriksen, K., (2002), *Human services today*, 2nd Edition, Michigan: Reston Pub. Company;
- Finn, M., (1989), Why urban adolescents drop into and out of public high school, *Teachers College Record*, 87, 393-409
- Franklin, C, McNeil, J.S. & Wright, R., (1990), School social work workers: Findings from an alternative school for dropouts, *Social Work in Education*, 12, p. 177-194
- Franklin, C. & Streeter, C.L., (1992), Differential characteristics of high-achieving/high-income and low-achieving/low-income dropout youths: Considerations for treatment programs, *Social Work in Education*, 14, p. 42-55
- Goodall, H.L., (2000), *Writing the new ethnography*, Walnut Creek CA: Altamira press;
- Graeff-Martins, A.S, Oswald, S, Comassetto, J.O, Kieling, K. Gonçalves, R.R. & Rohde, L.A., (2006), A package of interventions to reduce school dropout in public schools in a developing country: A feasibility study, *European Child and Adolescent Psychiatry*, 15, p.442-449
- Guba, E.G. & Lincoln Y.S., (1998), Competing paradigms in qualitative research, in Denzin N.K. & Lincoln Y.S. (Eds), *The Landscape of Qualitative Research*, p. 195 – 222
- Hamel, G., (2000), *Leading the Revolution*, Boston: Harvard Business School Press;

- Hammond, C., (2007), *Dropout risk factors and exemplary programs a technical report*, National Dropout Prevention Center at Clemson University and Communities in Schools, Inc. (May 2007);
- Handy, C., (1989), *The Age of Unreason*, London: Hutchinson;
- Harris, H.S, Maloney, D.C. & Rother, F.M., (2004), *Human services: contemporary issues and trends, 3rd Edition*, Needham, MA: Allyn and Bacon;
- Hayward, B.J. & Tallmadge, G.K., (1995), *Strategies for keeping kids in schools: evaluation of dropout prevention and reentry project in vocational education*, Washington, DC: American institute for research in the behavioral sciences;
- Howard, M.A. & Anderson, R.J., (1978), Early identification of potential school dropouts: A literature review, *Child Welfare*, 57, p. 221-231
- Jacobides, M.G., (2010), Strategy Tools for a Shifting Landscape, Cambridge, MA: *Harvard Business Review*, 1-2, p. 22-35
- Janosz, M, LeBlance, M, Boulerice, B. & Tremblay, R.E., (2000), Predicting different types of school dropouts: A typology approach with two longitudinal samples, *Journal of Educational Psychology*, 92, p. 171-190
- Jessor, R., (1993), Successful adolescent development among youth in high-risk settings, *American Psychologist*, 4, p. 117-126
- Junek, W. & Thimpson, A.H., (1999), Self-regulating service delivery systems: A model for children and youth at risk, *Journal of Behavioral Services and Research*, 26 (1), p. 64.
- Kaplan, B. & Duchon, D., (1988), *Combining Qualitative and Quantitative Methods in Information Systems Research: A Case Study*, *MIS Quarterly* 12 (4), p. 571-586
- King, G, Keohane, R.O. & Verba, S., (1994), *Designing social inquiry: Scientific inference in qualitative research*, Princeton: Princeton University Press;
- Klein, J., (2010), *Child Advocacy Program Art of Social Change: Child Welfare, Education, & Juvenile Justice. Reforming NYC's Schools: Challenging the Status Quo*, Available at <http://www.law.harvard.edu/programs/about/cap/assignments/art0/assignmentpacket12.pdf>, retrieved 25/1/2014
- Kourkoutas, E.E. & Xavier, M.R., (2010), counseling children at risk in a resilient contextual perspective: a paradigmatic shift of school psychologists, role in inclusive education, *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 5, p. 1210–1219
- Lahav, C., (2004), The Phenomenon of Dropout from the Educational System - Argument over Numbers and Who Pays the Price, *From Exclusion to Inclusion*, (12), p. 11-27. [Hebrew]
- Lahav, C., (2012), From Hidden Dropout to Overt Dropout and in Between, *From Exclusion to Inclusion*, (17), p.7-32. [Hebrew]
- Lincoln, Y.S & Guba E.G., (2000), Paradigmatic Controversies, contradictions and emerging confluences, in Denzin, N.K. & Lincoln, Y.S. (eds), *Handbook of Qualitative Research, 2nd Edition*, p. 163-188, London: Sage Publication
- Maguire, L., (2002), *Case Management. In, Clinical Social Work: Beyond Generalist Practice with Individuals, Groups and Families*, Pacific Grove, CA: Brooks/Cole, p. 94-119,
- Mehr, J. & Kanwischer, R., (2007), *Human services: concepts and interventions, 10th Edition*, Boston: Allyn and Bacon;
- Miller J. G., (1978), *Living Systems*, New York: McGraw-Hill;
- Ministry of Education, (2014a), *Struthers of the Israeli educational system*, Jerusalem: Ministry of Education, available at <http://cms.education.gov.il/EducationCMS/Units/Owl/ Hebrew/UvdotNetunim/netunim/>, retrieved 07/3/2014

Ministry of Education, (2014b), *the youth at-risk advancement department*, Jerusalem: Ministry of Education, available at <http://cms.education.gov.il/EducationCMS/Units/Noar/TechumeiHaminhal/KidumNoar/>, retrieved 22/5/2014

Morgan, D.L., (1988), *Focus Groups as Qualitative Research*, p. 15, Beverley Hills: Sage Publication;

Morgan, D.L., (2007), Paradigms lost and Pragmatism regained: Methodological implications of combining qualitative and quantitative methods, *Journal of mixed methods research*, 1 (1), p. 48-76

OECD, Organization for Economic Co-operation and Development (1995), *Our Children at Risk*, London: The Stationery Office of OECD.

OECD, Organization for Economic Co-operation and Development (2013), *Education Policy Outlook a New OECD Publication Series*, available at <http://www.oecd.org/edu/EDUCATION%20POLICY%20OUTLOOK%20summary.pdf>, retrieved 14/4/2014

Rennie Center for Education Research and Policy (2012), *Forgotten Youth: Re- Engaging Students through Dropout Recovery*, available at http://renniecenter.issuelab.org/resource/forgotten_youth_reengaging_students_through_dropout_recovery, retrieved 11/1/2013

Reyna, R. (2011). *State Policies to Reengage Dropouts: an issue brief*. National Governor's Association. Available at: <http://www.nga.org/files/live/sites/NGA/files/pdf/1107REENGAGEDROPOUTS.PDF>, retrieved 10/7/2012

Rist, R.L., (1982), On the Application of Ethnographic Inquiry to Education: Procedure and Possibilities, *Journal of Research in Science Teaching*, 19 (6), p. 439-450

Rumberger, R.W., (1987), High school dropouts: A review of issues and evidence, *Review of Educational Research*, 57, p. 101-121

Sabar Ben-Yehoshua, N. (1990), *Qualitative research in teaching and learning*, Givataim, Massada Publishing [Hebrew]

Schonert-Reich, K.A., (2000), Children and Youth at Risk: Some Conceptual Considerations. Department of Educational and Counseling Psychology, University of British Columbia. Paper prepared for the Pan-Canadian Education Research Agenda Symposium, "Children and Youth at Risk," April 6th and 7th, 2000, Canada: Ottawa .

Shalsky, S. & Alpert, B. (2007), *Ways of Writing a Qualitative Research – From Deconstruction of Reality to Construction of the Text*, Tel Aviv, Israel: MOFET Institute Publishing [Hebrew]

Shkedi, S., (2003), *word of meaning, qualitative research – theory and practice*, 3rd Edition, Tel Aviv: Ramot, Tel Aviv University, 23 [Hebrew]

Smink, J., (2007), *15 Effective Strategies for Dropout Prevention*, National Dropout Prevention Center, Clemson University, Clemson, SC. Association with Franklin P. Schargel, available at <http://www.schargel.com/2007/12/17/15-effective-strategies-for-dropout-prevention>, retrieved 15/5/2013

Stake, R.E., (1995), *the Art of Case Study Research*, London: Sage Publication;

Steinberg, A., & Almeida, C., (2012). *Pathways to Recovery: Implementing a Back on Track through College Model*. Boston, MA: Jobs for the Future. Available at <http://www.jff.org/publications/education/pathway-recovery-implementing-back-track/1352>. Retrieved 17/3/13

Stoll, P., (1990), Absent pupils who are officially present, *Education Today*, 40 (3), p. 22-25

Strauss, A.L., (1987), *Qualitative Analysis for Social Scientists*, Cambridge UK: Cambridge University Press

Strauss, A. & Corbin, J., (1990), *Basics of qualitative research: Grounded theory procedures and techniques*, Newbury Park, CA: Sage;

Strauss, A.L. & Corbin J., (1994), Grounded Theory Methodology: An Overview, (Ch. 17), in Denzin, N.K. & Lincoln, Y.S. (eds), *Handbook of Qualitative Research*, p. 273-285, Thousand Oaks, CA: Sage

Swanson, C.B. & Schneider, B., (1999), Students on the move: Residential and educational mobility in America's Schools, *Sociology of Education*, 72, p. 54-67

Szabo-Lael, R. & Hsin, H., (2011), *At-Risk children and youth: results of the identification and mapping conducted by national program for children and youth at-risk*, Jerusalem: The Myers-JDC-Brookdale Institute. [Hebrew]

Tashakkori, A. & Teddlie, A., (2003) *Handbook of Mixed Methods in Social and Behavioral Research*, Thousand Oaks: Sage.

UNESCO (2002), *The New Courier*, May 2002, No. 0. Paris.

UNESCO (2009), *Policy Guidelines on Inclusion in Education*, Paris: the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

Vesanen, J., (2005), *What is personalization – a literature review and framework*, Helsinki school of economics, working press: w-391

Yin, R.K., (2003), *Case Study Research - Design and Methods*, Thousand Oaks, CA: Sage

Yosifon, M., (2002), Case Study, in Sabar Ben-Yehoshua, N. (ed.), *Traditions and Currents in Qualitative Research*, Tel Aviv: Dvir Publishing; [Hebrew]

Wheatley, M.J., (1992), *Leadership and the New Science: learning about organization from an orderly universe*, San Francisco: Berrett-Koehler;

Wilkinson, D. & Griffith, J., (1994), Overage ninth-grade dropout prevention programs: 1993-94, *Educational Review*, 62, p. 373-382

Lista de figuri

Figura 1: Cadrul conceptual al planului teoretic al cercetării

Figura 2: Domeniul cercetării vaste a circuitului

Figura 3: Procesul de identificare a politicii și strategiei de gestionare a fenomenului de abandon școlar

Figura 4: O diagramă a relațiilor cu care unitatea YARA formează interfață și parteneriate

Figura 5: Serviciile comunității unității YARA pentru cei care abandonează școala

Figura 6: Noua diagramă a modelului de reangajare a tânărului care abandonează școala în comunitate

Lista de tabele

Tabelul 1: Participanții eșantionului au fost împărțiți pe sectoare culturale

Tabelul 2: Participanții eșantionului au fost împărțiți pe municipii

Tabelul 3: Schema de cercetare în funcție de stadiile de lucru

Tabelul 4: Schema de cercetare în funcție de stadiile de lucru

Tabelul 5: Componentele politicii unităților YARA în studiul de caz din Israel